. ÉVFOLYAM, 47. SZÁM · Ára: 3,80 Ft · 1985. NOVEMBER 20.

SZALONNASÜTÉS

– Volt három hektár tölgyes, öt hektár fenyves…

SÓHAJ

– Inkább üvegházi narancsot termesztenének Szabolcsban, talán olcsóbban adhatnák, mint az almát!

Nyissunk vandálkertet!

Olvasom a Népszavában, hogy vandál elemek károkat okoztak a repüléstörténeti kiállítás anyagában. Akadt közöttük értelmiségi, egy középiskolai tanár is, aki azzal szórakozott, hogy a repülőmotor működését bemutató propellercsúcsra ültette diákjait. Gondolom, mind a bohókás kedvű tanár úr, mind pedig a többiek ismeretlenek maradtak, s ezért nem írták ki nevüket az említett cikkben.

Persze, ilyesmi hallatán minden tisztességes ember felháborodik és megbotránkozik, ám ez – mint a példák mutatják – nem megoldás. Nekem viszont van egy korszakalkotó javaslatom: az állatkertek mintájára nyissunk vandálkertet. Igaz, ez utóbbi nem veszélytelen vállalkozás, hiszen mondjuk a bengáli királytigrissel szemben a vandálok nyilván perceken belül tönkretennék a rácsozatot. Való igaz, a vadállatok szelídebbek, hiszen ki látott már afrikai elefántot, amint vasúti kocsik üléseit szaggatja, mikor indult eljárás berber oroszlán ellen, amiért nyilvános telefonállomásokat tett tönkre, s hallottuk e hírét olyan nílusi krokodilnak, amelyik köztéri padokat zúzott volna pozdorjává? Néha, a Tv-híradó felkérésére, egy-egy vágóhídra szállított bika ugyan csinált egy kis rumlit valamelyik főútvonalunkon, ám a bikák után épségben maradt minden.

A vandálkertben gyönyörködhetnének a látogatók például a magyar élővilág egyik csodálatos teremtményében, az autókerék- és antennaszaggató baromban (baromus cordaticus), amint épp egy Trabantot szed ízekre. A Trabant már csak azért is jó, mert bizonyos hirdetésekből úgy tűnik, hogy ebből az autótípusból jelenleg épp annyi feleslegünk van, mint télálló burgonyából.

Láthatnánk a lámparomboló fenevadat (dilis tungsramus), amint párját hívogatja hangos üvegcsörömpöléssel, megszemlélhetnénk a városképet formáló szoboraprítót (huliganus rodinus), amint egy monumentális emlékmű főalakját fűrészeli ketté.

Bizonyos, hogy a vandálkert, nagy tömegeket vonzana, hiszen a magyar vandál eddigi tevékenységére főként az volt jellemző, hogy őket magukat általában nem látták, csupán hátrahagyott alkotásaikat. Persze, itt is táblák hirdetnék, hogy a vandálok etetése szigorúan tilos, a legritkább vandálokat pedig kettőzött rács védené a közönségtől.

Nehogy valamelyik másik vandál még kárt tegyen bennük!

Vezda János

A pékek füle

Képes riport a Nők Lapjában, roppant érdekes: egy német városka büntetési múzeumát mutatja be. Az egyik képen falból kiálló rúd végén lógó vasketrec – ilyenbe zárták hajdan a súlycsökkentésen rajtakapott, vagy az előírtnál kisebb kenyeret sütő pékeket.

Eszembe jut, hogy nálunk sem volt különb az élet amikor még törökvilág dúlt Magyarországon. Zulkifar, az igazhitűek budai főbírája, az ajtóhoz szögeztette a pékek fülét, ha zsizsikes kenyeret sütöttek, vagy hamis fontot használtak – írja Kemény Zsigmond a Zord idő-ben.

Hja, zord időkben zordak a gazdasági szabályozók is. Azóta már az idők is enyhültek, a főbírák is, így hát biztonságban a pékek füle. Talán túlságosan is.

Hallgatom a rádiót: novemberi nagy ünnepünkre átadták az új útszakaszt, az új üzemrészt, az új óvodát... Csak a kenyeret nem adták át, a mindennapit, pontosabban a háromnapit, az átrendezett, megtoldott, hosszú hétvégére elegendőt. Így aztán a jeles napon utcára vonult a pesti nép. Sort állani a néhány nyitott bolt előtt kenyérért. Már bocsánat, de téli palotákat szoktunk ilyenkor ostromolni, nem pékárudákat! Idők romlását példázza, hogy a széncsatákat TÜZÉP-telepeken kell vívni, s a kenyércsatákat közértek körül...

Ha először adódna kenyérgond a háromnapos hétvégekén, türelemmel elviselnénk. De most, sokadszorra már, nagyon bőszítő. Hozzáértés hiányzik, ügyszeretet, szervezőkészség? Is-is? Vasketrec vagy fülek odaszögezése, nem megoldás. Kell találni valami korszerűbb szabályozót. Édes szóval, korholással, akárhogy, csak el kell érni, hogy legalább az ünnepi kenyerünk körül rend legyen.

Késésben vagyunk, sok a behozni valónk, s ez megkívánja, hogy messzire lássunk, hogy megtanuljunk tervezni, szervezni, három évtizedre előre.

De ha még három napra sem tudunk...

Radványi Barna

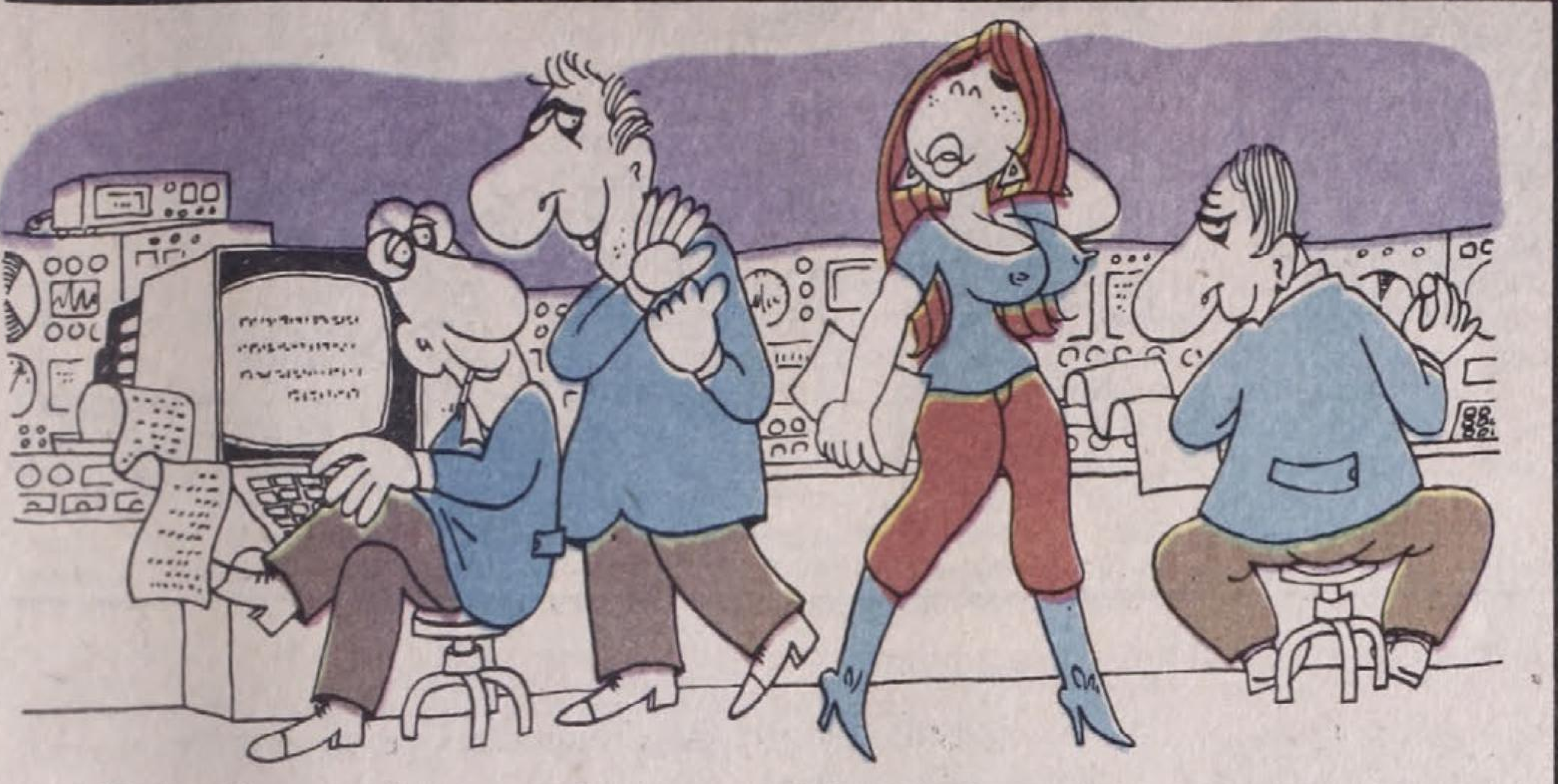
KENTAUR

– Sosem ad vonalat...

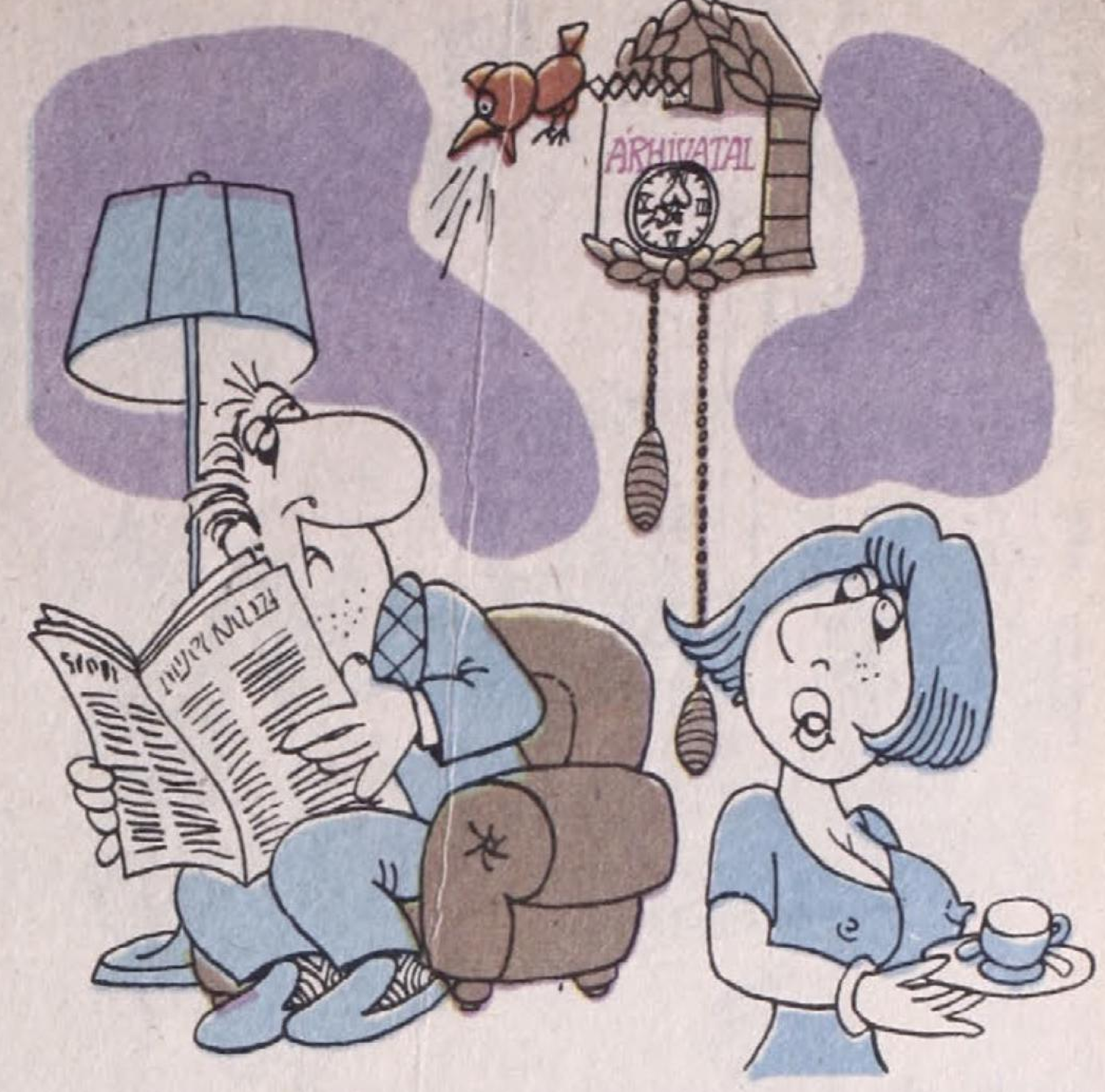
BALÁZS-PIRI BALÁZS:

Itt és most...

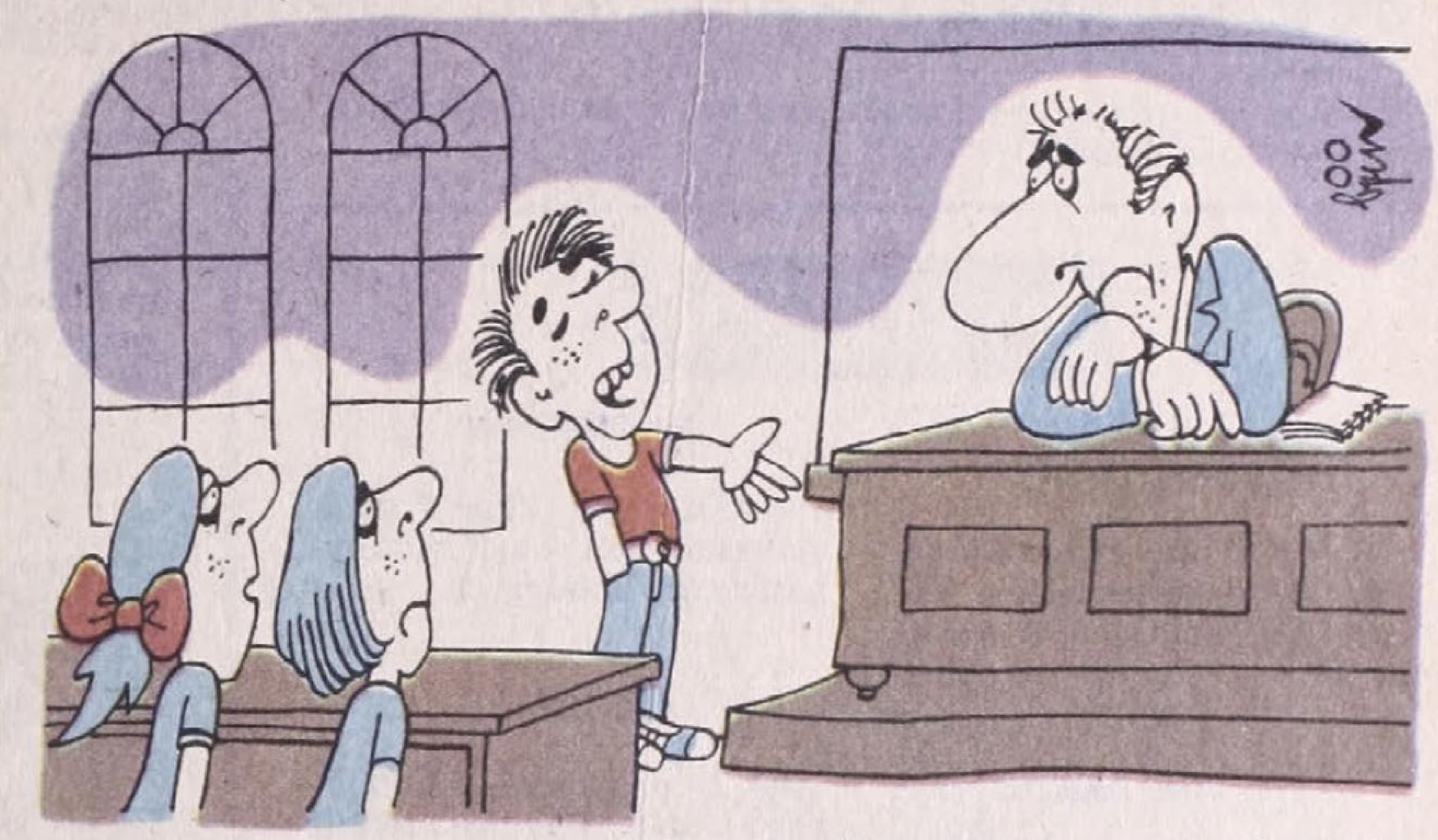
– Kérdezzük meg a komputert, hogy ezen a héten kivel van viszonya a vállalatnál...

ÓRÁRÓL ÓRÁRA

– Emlékeztetem, igazgató elvtárs, hogy tizenegy és tizenegy óra tíz között a kedves mamát jegyeztük elő meghallgatásra...

– Most tessék megmondani őszintén, tanár úr kérem, többet fogok én keresni attól, hogy tudom, mikor élt III. Béla?

SEGÉLYKONCERTET SZERVEZEK

Már huzamosabb ideje riasztó hírek érkeztek felőlem; nem valami rózsás a helyzetem, s ez komoly aggodalomra adott okot. Rengeteg megoldatlan problémám tengernyi fejtörést okozott, odáig, hogy közvetlen környezetem számára is egyre gyakrabban felvetődött a kérdés: mi lesz velem?

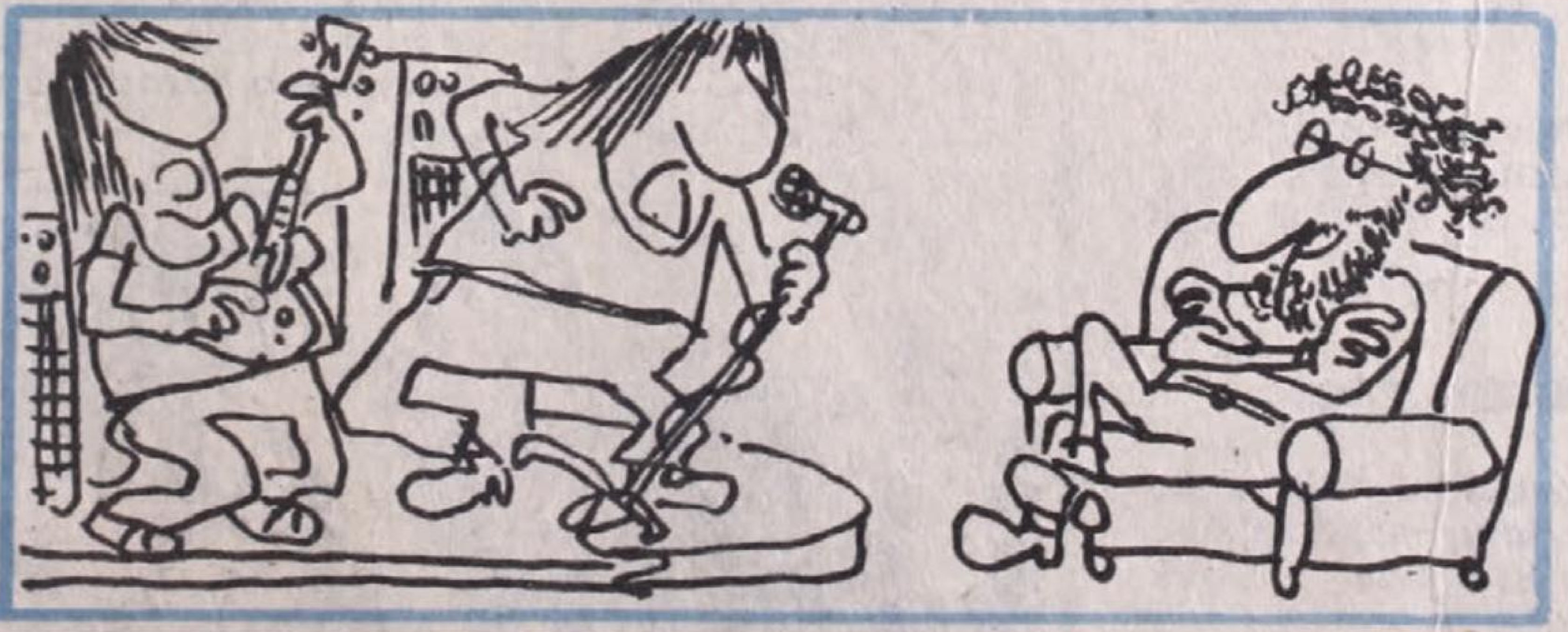
Alaposan átgondoltam a helyzetemet, s rájöttem, hogy gondjaim alapvetően anyagi természetűek. Miután az ok megvolt, már csupán az volt a kérdés, vajon honnan tudnék pénzt szerezni?

Sajnos korábbi csatornáim bedugultak; az OTP megvonta tőlem támogatását, magánhitelezőim pedig többnyire súlyos pénzzavarral küzködtek, vegetatív idegük volt és érzékenyek voltak a frontra. Szóval, minden bajuk volt, csakhogy ne kelljen rajtam segíteniük.

Helyzetem már-már reménytelennek látszott — az idei nyarat egy 84-es divatú fülessapkában vészeltem át —, amikor egy naposnak tűnő reggelen fény gyúlt agyamban: koncertet szervezek, melynek bevételét felajánlom magamnak.

Egy óra múlva már szorgalmasan tárcsáztam a legrangosabb hazai rock-együttesek telefonszámát, énekesekkel, menedzserekkel beszéltem, felpörgött az élet. Természetesen azt is tudtam, hogy egy ilyen koncerthez az illetékesek engedélye szükséges.

De ki az illetékes? A tanácsnál azt mondták, hogy semmi közük hozzám, ha a saját megsegélyezésemre szervezek bármiféle összejövetelt, őket hagyjam békén, van elég bajuk nélkülem is. Az Állatvédők éppúgy elhatárolták magukat tőlem, mint a Naturisták, az egészségügyi tárca a Xyladekorral és az Aids-szel volt elfoglalva, a Vöröskereszt szabadságon volt, a Gázművek társasüdülésen.

A helyzet még a korábbinál is reménytelenebbnek tűnt, amikor egy tanult jogászbarátom kiderítette, hogy magánszemélyek megsegítését célzó jótékonysági koncerthez semmiféle engedély nem szükséges, legföljebb az érintett magánszemély beleegyezése.

Bár kicsit megalázónak tartottam, beleegyeztem és folytattam a szervező munkát. Gyors felmérést végeztem, s a közvélemény-kutatás eredménye az volt, hogy akut problémáim megoldásához mintegy félmillió forintra lenne szükségem, és akkor még szerény voltam, de legalábbis mértéktartó.

Szerencsére az élvonalbeli hazai zenekarok és énekesek megértették elképzeléseim lényegét; jóindulatukról és közbenjárásukról biztosítottak. Hamarosan sikerült is megállapodnunk: eszerint a megsegélyezésemre szervezendő koncertet, valamint az ott készülő lemez bevételét, a dalokból származó jogdíjakat a résztvevők átutalják az én átutalási betétszámlámra. Csupán egy zenekar nem vett részt a megállapodásban — ők ugyanis a kérdéses napon a válságban lévő hazai pop-zene megsegítésére adtak jótékonysági koncertet.

Megegyeztünk abban is, hogy a Föld S. Péter koncerten lemezfelvétel is készül; Presser Gábor a gázszámlámról, Bródy János a közérzetemről írt egy dalt, mások a telefonszámlámat és az új lakbéremet zenésítették meg.

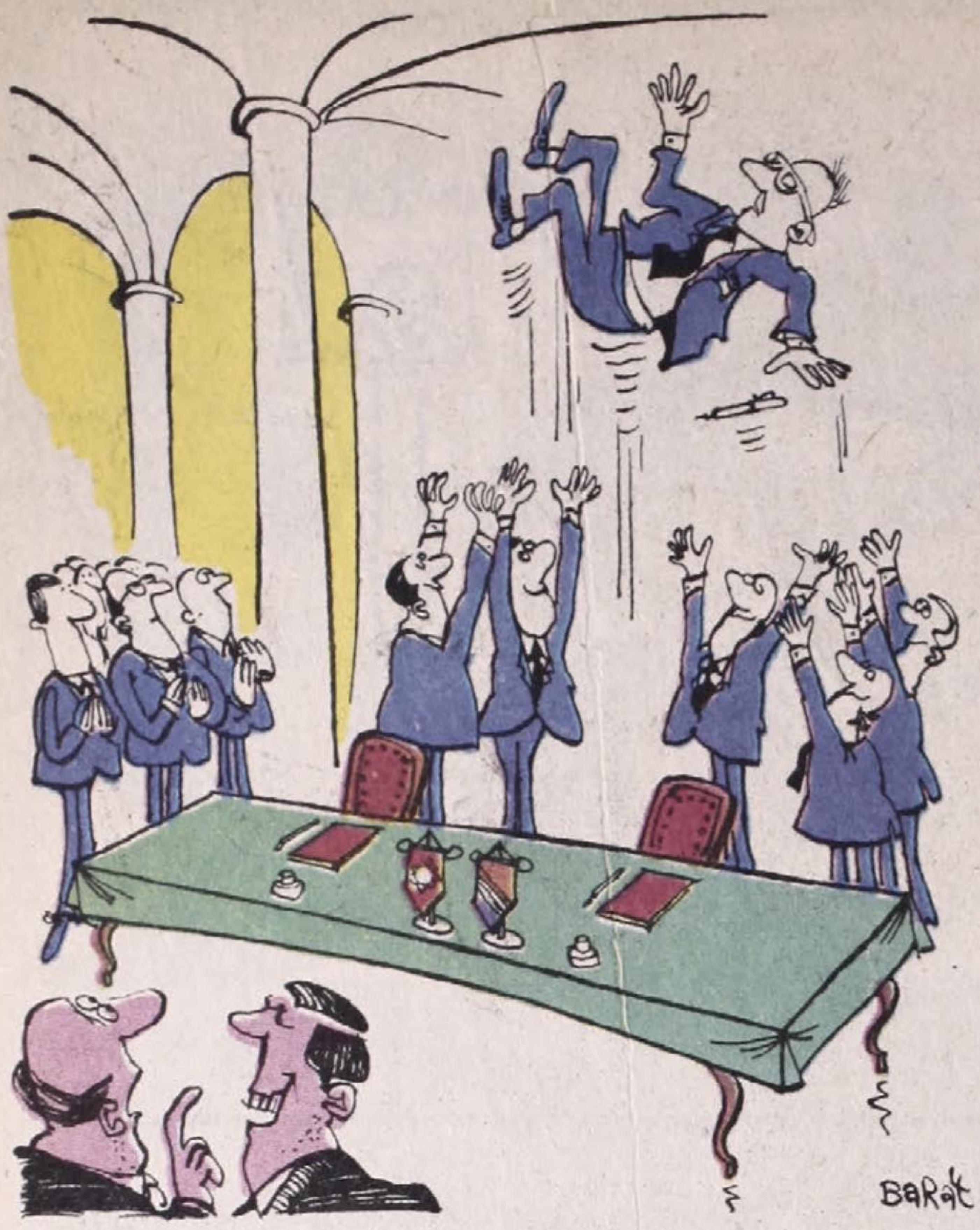
A fejlemények gyors ütemben követték egymást, s csupán akkor kezdtek lassulni, amikor megjelent egy illetékes. Egy nagy táska volt nála, telisteli elvi állásfoglalásokkal. Amikor hellyel kínáltam, azonnal a lényegre tért; kifejtette, nem tudja, helyes-e ilyen nehéz gazdasági helyzetben az embereket ilyen segélykoncertekkel terhelni? Úgyis ott van azoknak a Nemzeti Színház, a teho, miért gondolom, hogy a legfőbb gondjuk épp az én megsegítésem?

Adtam neki két tiszteletjegyet a Föld S. Péter segélykoncertre, valamint egy befizetésre váró telefonszámlát. Nem reagált azonnal, úgy tetszett, gondolkodik, majd eltette a jegyeket, csak a telefonszámlát hagyta az asztalon, és elment.

A koncertre szerencsére megtelt a Budapest Sportcsarnok, nagy siker volt, a Kinek van erre energiája? című villanyszámlás-dal még a slágerlistákra is felkerült. Néhány nap múlva a szükséges formaságok elintézése után már kezemben is volt a félmillió forint.

Ilyen egyszerű az egész — azóta is boldogan élek, hacsak meg nem haltam.

Föld S. Péter

– Ez volt az utolsó államközi szerződés, amit megkötött, és most búcsúztatják.

SZILÁNKOK

ZÁLOGHÁZI MEGFIGYELÉS

A BEADÁS-ablaknál állókat gőgösen lenézik a KIVÁLTÁS-ablak előtt várakozók.

KETTŐS ÁLLÁS

— Munkahelye?
— Ahová bejárok, vagy ahol dolgozni szoktam?

NŐI PANASZ

— Elszállt az egész fiatalságom úgy, hogy egyetlen férfi sem tett nekem tisztességtelen ajánlatot.

TANÁCS

— Mindig a főnököd főnökénél igyekezz bevágódni.

ÁRUHÁZI NYILATKOZAT

— A héten semmiféle árut nem értékelünk le, csak a vevőt.

FIGYELMEZTETÉS

— Erkölcsi bizonyítvánnyal is lehet valaki gazember.

SZÍNÉSZ

Olyan lekiismeretes, hogy ha Clark Gable-t szinkronizálja, bajuszt növeszt.

JÓEMBER

Béla olyan ember, aki a családján kívül a légynek sem árt.

EGYÉNISÉG

— Én csak akkor fizetek gyerektartást, ha kormányhatározat kötelez rá.

CINIZMUS

— A protekció önmagában kevés. Egy kis tehetségtelenség is kell az érvényesüléshez.

ÉTTEREMBEN

— Az a vendég olyan gusztusosan diktálta be az ebédmegrendelését, hogy én is megéheztem.

MAGÁNY

— Behívattak a kerületi tanácshoz szabálysértési ügyben. Legalább emberek között vagyok.

NEVELÉS

— Mindenki remekül ért a gyerekneveléshez, míg meg nem születik az első gyereke.

DERÉK FÉRJ

— A nejemet még soha nem csaltam meg. Inkább félévenként mást veszek el feleségül.

KÉRDÉS

— Miért ír ilyen röviden? — kérdezte egy kedves olvasóm.
A válaszom:
— Mert rövidebben nem tudok.

Galambos Szilveszter

ÚTI-BESZÁMOLÓ

– A feleségemnek csuda nagy élmény volt külföldön az a lokál.

— Milyen házi feladatot kaptatok ma az iskolában? — kérdi fiától az apa.
— Semmilyet.
— Kár — sóhajt fel az apa —, akkor nekem kell mosogatnom!

Emlékszik még?

Szörnyű hosszú volt a lányság,
bedilizett bár a vágyba,
mégis totál szűzen kellett
bemászni a nászi ágyba.

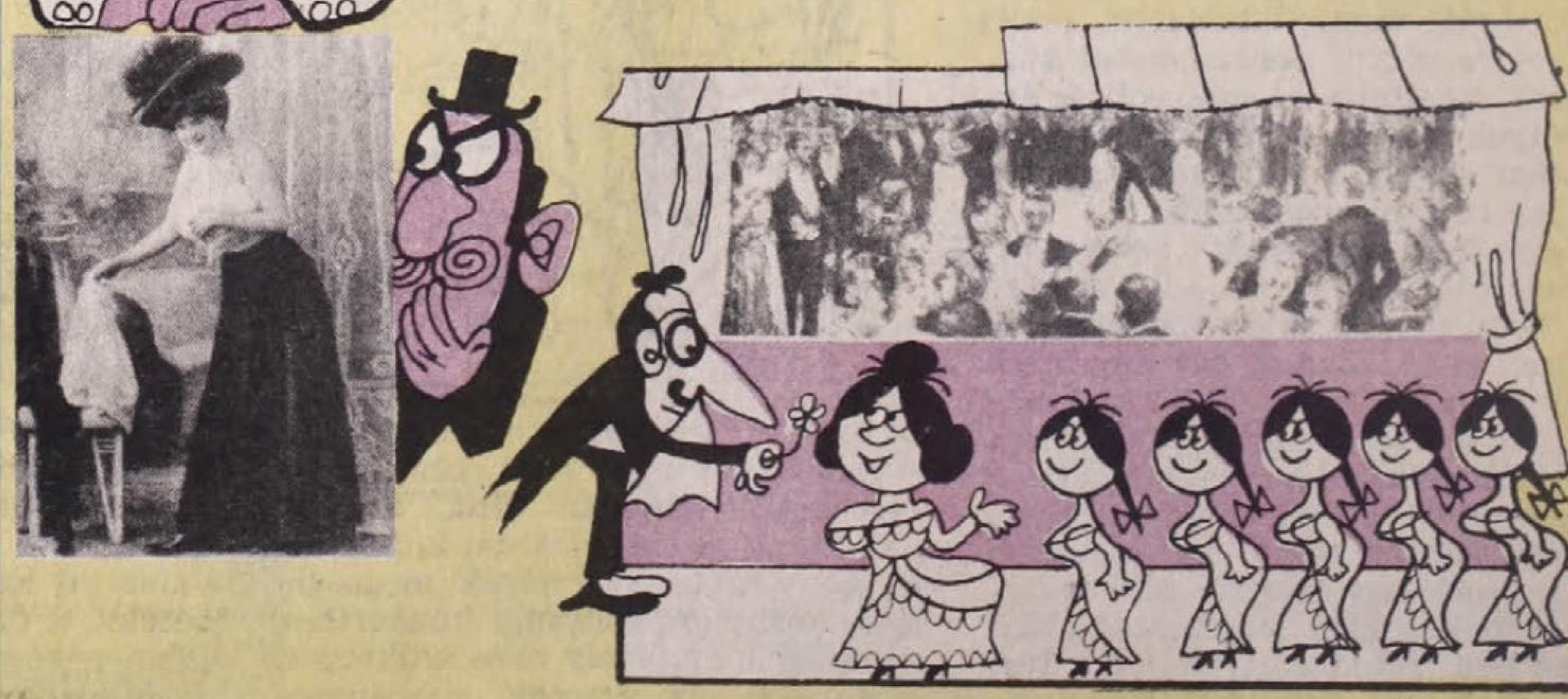
Tizenhat múlt, mikor egy úr
oltár elé vitte hetykén
és mint látjuk, férjemuram
nem törte a fejét egykén.

Mivelhogy a gépesítés
messze még a háztartásban,
férj a komplex robotgépet
meglelé a házastársban.

Nem volt joga se melóhoz,
se nyugihoz jó kis gyesen,
se a másodvirágzáshoz
harmincasan-negyvenesen.

Harmincöt – és ifjúsága
máris elszállt, mint egy álom,
féltucatnyi eladólányt
kínálgat a megyebálon.

A HÁROMSZÖG

Kérem, vessenek féket nekivadult fantáziájukra. Ez a háromszög nem szerelmi háromszög, hanem elakadást jelző háromszög. Olyan piros lécekből tákolt nyavalya, lerobbant kocsik mögé kell tenni a flaszterra, nehogy valaki az ülepükbe rohanjon.

Na, futok szép csendesen, csak úgy magamnak, és inkább befelé az alsó rakparton. A cél merőben egészségügyi, bár az alsó rakpart forgalmi viszonyait ismerve még mindig a közlekedés leggyorsabb módja.

Ismerik az alsó rakpartot. Egy sávban lehet jönni, egy másik sávban lehet menni, slussz, vége, már ciki. És ezt a csendes elmebajt emelik aztán az önés közmarcangoló téboly szintjére a mindenféle dugók.

Tessék.

A jobb oldali sávban most is Passauig áll a kocsik sora. A túlsóban talán Galacig, de ezt nem láthatom tisztán, mert ősz van és párás a szemüvegem. Időnként innen kibújik öt kocsi, aztán onnan kibújik öt kocsi, ennek az öt kocsinak is, annak az öt kocsinak is tiszta cékla a feje és elvetemült üvöltések közepette szid mindent a világon.

Na, mert a jobb oldali sáv közepén ott az elakadást jelző háromszög, előtte pedig egy lebénult Lada álldogál magában, méla tűnődések közepette.

TV-74-73.

Atyavilág, hiszen ez Primőr Lala kocsija. Tessék, ez a szerencsétlen megint a csúcsforgalom dandárján robbant le s most égnek meredő hajjal lóstat valahol segítségért.

Primőr Lala ifjú napjaim osztályosa volt, együtt jártunk karalábét lopni akkor, amikor a Vénusz motel helyén még Nikola Jonov bolgárkertész próbált megélni és az ilyesmi erős kapocs. Primőr Lala jellemének másik fő vonása, hogy a földkerekség négyezermillió lakója közül ő az egyetlen, aki még nálam is kevesebbet ért a gépkocsihoz.

Az ablakot félig nyitva hagyta ez az idióta, mert az ámokfutók olykor kiszámíthatatlanok. Segítenem kell, az egyszer fix. Ennyivel tartozom az alsó rakparton elborultan tülkölő emberiségnek is, meg — akár közibük lehet számítani, akár nem — Primőr Lalának is.

Kinyitom a motorházat, a fene gondolta volna, hogy így néz ki. Nem lóg semmi, nem fityeg semmi, nem füstöl semmi, nem bugyborékol semmi, de már fülig olajos vagyok, a jóég a megmondhatója, hogyan csinálom. Csak állok és bámulok.

Elhúz mellettem egy Mercedes, a homlokán kidagadnak az erek.

— Jól nézd meg, marha! — ordítja felém a Mercedes —, akkor biztosan elindul!

Elsápadok. Ezek most azt hiszik, hogy én vagyok a tulaj. Hülye fordulat, kétlem, hogy valaha még mosolyogni fogok az életben.

Meghúzok egy madzagot, belefújok egy csőbe, de a cső nem fúj vissza.

Egy Skoda csörömpöl el mellettem, oldalt, a pofacsontján vésztjóslóan ugrándozik valami kis izom.

— Nem szól, te ökör? — harsogja felém a Skoda. — Próbáld talán Mozart fuvolaversenyét.

Kicsit szédelgek, a fülemben kínai zenekar kezd plincegni. Egy bokszbíró most már tízig meg sem állna a romjaim fölött.

Megtörlök egy srófot, letapogatok egy dugót, megadóan tűri.

Egy Trabant zötyög el a túlsó sávban, tiszta reszelős a hangja az indulattól.

— Keresztanyádat tapogasd, lipitylotty! — sistergi.

Megrendülök. Ez a lipitylotty már túlzás volt. Pláne egy Trabanttól. Jóságos ég, meddig süllyedhet még egy ember? A gyomrom helyén hideg lyuk van, valaminek történnie kell.

Történik is.

Befut Primőr Lala, egy szőke csajjal, felkapja az elakadást jelző háromszöget, beül a Ladába és indít.

— Álljon meg a menet, Primőr — suttogom erőm végső fellángolásával. — Mi van a kocsiddal?

— Mi lenne? — veti oda, mint Marci a meggymagot. — Semmi a világon.

— Hát akkor miért tetted ki a háromszöget? Miért álltál meg a sáv közepén?

— Hülye kérdés — mondja Primőr Lala. — Tudod milyen nehéz ma parkírozóhelyet találni?

Gázt ad és elrobog. A maximális ernyedtség állapotában nézek utána. Beirutban rég szitává lőtték volna. De azért... mi is haladhatnánk valamivel gyorsabban...

Peterdi Pál

TESZTKOCSI

— A mi fizetésünkhöz és benzinárainkhoz fejlesztették ki nekünk a japánok.

SZOMSZÉDOK

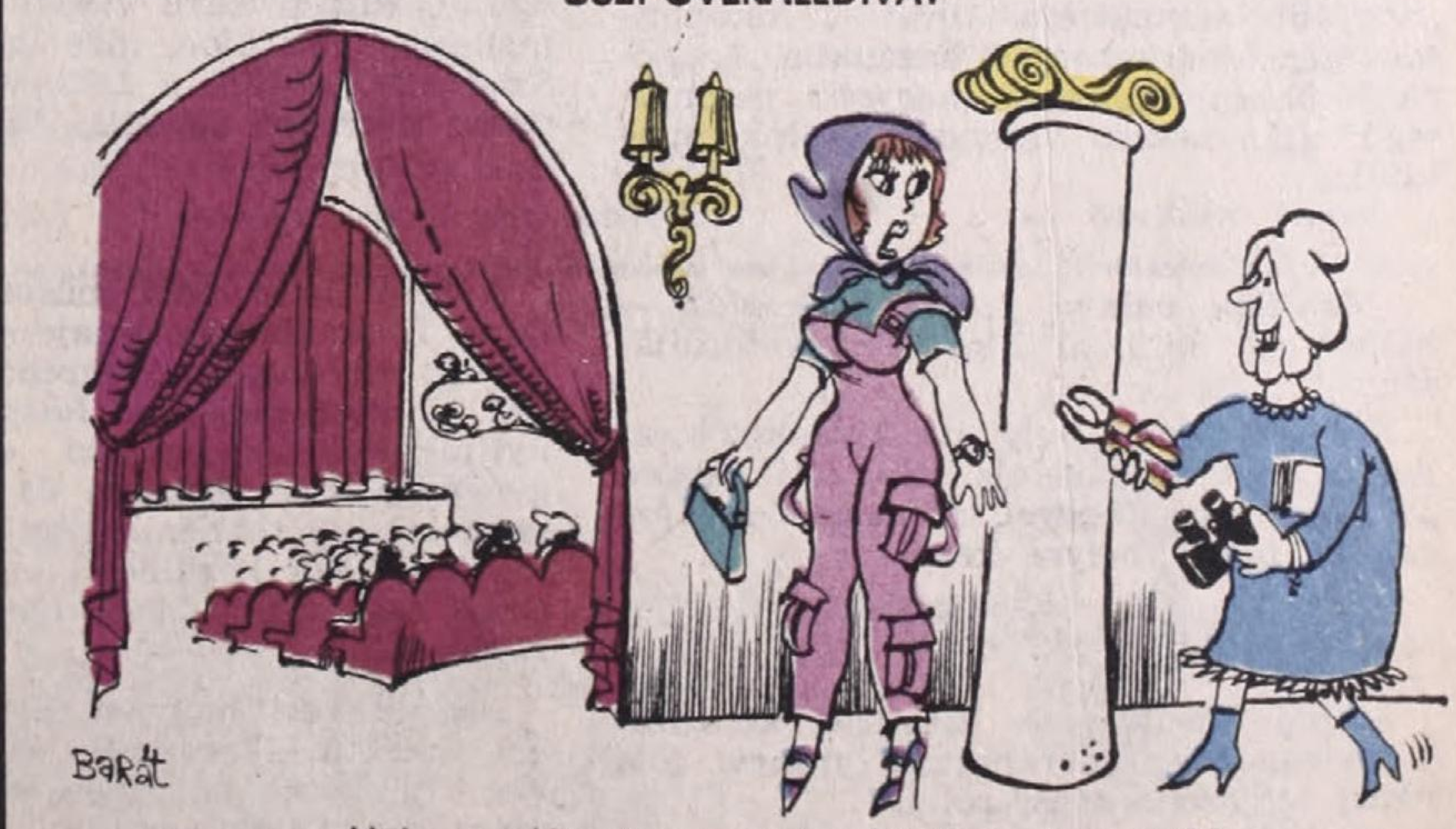

SPORTORVOSNÁL

— Kérem gyorsan vissza azokat a tablettákat, nem mondták nekem, hogy maga sakkozó!

ŐSZI OVERALLDIVAT

— Hölgyem, látcsövet vagy kombinált fogót tetszik?

Kétévesről háromévesre emelték a nyugdíjasok szabadegyetemét

MINDENT AZ ÖREGEKÉRT!

GYŐRE IMRE:

JÁTÉK

Játsszunk valami kedveset,
száraz időben nedveset,
esős időben szárazat,
hidegben: olvadó vasat,
hentesek előtt kis libát,
házomlás után kalyibát,
labda után egy négyszöget,
habszivacsok közt útkövet,
mikor nyolc napból áll a hét,
egy percig szálló tollpihét,
vakok közt kutyát, mely vezet,
megrokkantak közt jó kezet,
száraz fán élő levelet,
még annyit játszhatnánk veled:
egymás hátán telt hátizsák,
diót hullat, és mazsolát,
s ha tudjuk, ki az éhesebb,
játszhatnánk langyos kenyeret.

SZÜRETI JELENTÉS

BAKI BAKI HÁTÁN

A Népszabadságban olvasom, P. G. P. tollából: „Úgy *tűnik fel* tehát, hogy a Halley-üstökös történetének embert rémítő korszaka véget ért...”

Mivel a „tűnik” igéről nemrégiben már meggyőzően bebizonyították a nyelvészek, hogy az voltaképpen az egykori „tetik” (tetszik, látszik) ige alakváltozata, nem egészen világos, mit keres a „fel” igekötő a mondatban. Feltűnni legföljebb a Halley-üstökös fog (az égbolton) és az erőltetett igekötő-használat (nekünk, a sajtóban).

Egyébként megnyugvással olvasom ugyanebben a cikkben, hogy a nemsokára feltűnő üstökös csak akkor lesz látható, *„ha történetesen nem takarja el felhő”*. Ennek már csak azért is örülök, mert egy, a felhők alatt mélyrepülésben közlekedő üstökös komoly zavarokat okozhatna a légiközlekedésben. Nem is szólva arról, ha netán beleütköznék a János-hegybe.

*

„Csak olyan gépeket célszerű gyártani, *amely IBM-mel csereszabatosak*” — olvasom a Magyar Nemzetben.

Cserére nem tartok igényt, némi szabatosság azonban csakugyan nem ártana. Legalábbis a fönti mondatnak. Meg annak a másiknak sem (ugyanebből a cikkből), mely azon elmélkedik, mi lenne, ha *„nagyobb mennyiségű* IBM PC kompatibilis *gépek*” érkeznének hazánkba. A „gépek” többes száma a „nagyobb mennyiségű” után nekem valahogy — inkompatibilis...

*

„Menjünk valami fedett hely alá” — hallom egy külhoni film szinkronfordításában.

Nos, aki fedett hely *alá* kívánkozik, az dupla tetőt áhít a feje fölé. Aki viszont szerényen beéri eggyel, az megelégszik azzal, ha fedett helyre kerül.

*

Számos újságunk a Mururoa korallzátony közelében végrehajtott *„francia föld alatti* atomrobbantás”-ról ír.

Tekintve, hogy az említett korallzátony közelében inkább tenger van, mintsem francia föld, talán helyesebb lett volna *„föld alatti francia* atomrobbantás”-ról beszélni.

*

A Magyar Nemzet szerint ez idén a francia pezsgőgyárakban „a termelés mindössze *egymillió* palack volt, szemben az 1984-essel, amikor *190 milliót* adtak át a kereskedelemnek”. Az ok? „A szőlőtőkéknek mintegy a *tíz százaléka* megfagyott.”

Érdekes. Eszerint a szőlőtőkéknek éppen az a tíz százaléka fagyott el, mely az előző évi termésnek *kilencvenkilenc és fél* százalékát adta...

*

Az Élet és Irodalom egyik cikkében (E. Fehér Pál tollából) kétszer is a *Siqueros* nevet olvasom, mint mexikói festőét.

Tartom annyira jelentős alkotónak az illető művészt, hogy ideírjam a nevét, amint én ismerem: *Siqueiros*. És az egykori nicaraguai diktátorét, mely legjobb tudomásom szerint nem Somosa, hanem *Somoza*, zé-vel.

Továbbá föltételezem, hogy Hitler szülei nem egy ausztráliai sírban pihennek, ahogy ugyanebben a cikkben olvasom, hanem egy *ausztriaiban*.

A cikk máskülönben tetszett.

*

Tévesen, Szigligetiként jelent meg e rovatban (hát hol legyen baki, ha nem itt?) annak a szerzőnek a neve, akinek *Csókon szerzett vőlegény* című darabjában szerepel a rossz színészek őspéldánya, a Ripacs nevű vidéki aktor. A hiba mellesleg alig hiba, már úgy értve, hogy Szigligeti nevéből *a LIG* volt a hiba, a darab szerzője ugyanis: *Szigeti* József.

*

A tévé Delta című műsorában a német Otto Lilienthalnak tulajdonítják az első sikeres siklórepülés végrehajtását. Foroghat is most sírjában *Jaisge Cyprian*, a nyitrai kolostor egykori derék orvosa, gyógyszerésze, borbélya és szakácsa (egy személyben!); ebben ugyanis ő volt az első, méghozzá körülbelül egy évszázaddal Otto Lilienthal (1848—1896) előtt, még *1768-ban!*

Ám ez még hagyján. Amikor azonban azt hallom Ikaroszról és Daidaloszról, hogy túl közel merészked*tek a* Naphoz és ezért lezuhan*tak*, nem tudom, nekem kéne-e fülorvoshoz mennem, vagy a Delta szorulna-e rá némi mitológiai fölvilágosításra, melyből megtudhatná, hogy a legutolsó hírek szerint *csak Ikarosz* járt így, a mérnök-zseni atya, Daidalosz nem. Ha a Deltának erre nézve újabb értesülései vannak, ezeket érdemes volna külön műsorban tárnia elénk.

Tímár György

A BÁDOG ANTENNA újabb birtokosa:

A MESSZIRŐL JÖTT EMBER

(november 5., 20 óra)

Olvasóink és munkatársaink közös javaslata alapján a november 4. és 10. közötti hét tévéműsorából ezt a produkciót találtuk díjazásra méltónak.

Továbbra is buzdítjuk olvasóinkat: hétről hétre szavazzanak, s közösen döntsük el, melyik produkció érdemli a hét legrosszabb tévéműsoráért kijáró Bádog Antennát.

Kérjük a kedves olvasót, alaposan gondolja át, hogy november 18. és 24. közötti héten melyik tévéműsoron unatkozott vagy bosszankodott leginkább, írja le egy levelezőlapra (elegendő csak a műsor címe és a sugárzás időpontja), s tegye postára a lapot, lehetőleg még hétfőn, november 25-én. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

IDOMÍTÁS

TELEPÜLÉSFEJLESZTÉS

— Csak azt ne mondd, hogy így majd kevesebbet kell fizetnünk...

— Önnek már tíz éve szemüveget kellett volna hordani — korholja betegét a szemorvos —, miért nem használta, amit felírtam?

— Mert akkor még nem értem el azt a kort, amikor a kíváncsiság legyőzi a hiúságot.

Miért akadozik a hajóforgalom?

A DUNÁT, ÉRDEMEI ELISMERÉSE MELLETT, ALACSONYABB VÍZÁLLÁSBA HELYEZTÉK

TITKÁRNŐ

MIBŐL LESZ A CSEREBOGÁR CLUB?

Sörényi Álmos, a Cserebogár Club tulajdonosa, a víz alatt ült és szivarozott. A szivarfüst lila volt, a víz rózsaszín hullámokat vetett. A trambulinon két sellő ült filézett uszonnyal.

— A víz alatt lehet szivarozni? — kérdeztem Sörényi Álmostól.

— Nálunk mindent lehet — felelte a víz alól Álmos, s még csak nem is buborékolt. — A Cserebogár Club minden vendége úgy érezheti magát, mintha ő találta volna fel a spanyolviaszt. Egyébként spanyolos az egész vendéglátás: a betérő vendéget megfuttatjuk egy bikával. A nemes állat bekergeti az érdeklődőt a szaunába, aztán a jeges medencébe, majd a konditerembe, végezetül a bárba. A számlát már egy bikaerős kidobóember nyújtja be. Egyébként válogatott birkózó.

— Még mindig nem tudom, hogyan lehet a víz alatt szivarozni? — erősködtem.

— Mint már említettem, nálunk mindent lehet. Ez nem egyszerű víz, hanem nehézvíz. Legalábbis olyasmi. Ebből még atombombát is csinálhatunk, ha kedvünk tartja. De kell a fenének a bomba, amikor anélkül is bombaüzlet ez a szabadidő-központ.

— Kedves Sörényi Álmos, ön nemrégiben még a magyar fiatalság rock-bálványa volt. Dalai megszédítettek egy nemzedéket. Miből lett ez a sok minden?

— Emlékszik még arra a számomra, amelyik a hatvanas évek végén olyan botrányt kavart, hogy úthengerrel kellett elsimítani a viharfelhőket? Valahogy úgy szólt, hogy *„A nagyapám öreg vasas, kislány, a sliccemben miért matatsz”*. No, ebből a fergetegesen lázadó, ellenzéki és nonkomformista dalocskából készült el a fedett tornacsarnokom.

— És a fényárban úszó teniszpálya, meg a sílift?

— Az már nehezebben ment. Olyan dallal kellett kirukkolnom, amelyik hegyetföldet megmozgat, amelyik egy nemzedék lelkéből szól. Ismeri ugye: *„Nem vagyok én vonalas fejes, sem pediglen bürokrata nemes, nem kell nékem dogmatikus lóden, nem kell nékem, ó nem!”* Ezzel a számmal sikerült lehengerelnem a hanglemezgyárat, az

ifjúsági szövetséget és az adóhivatalt. Dőlt hozzám a pénz, de én nem kótyavetyéltem el. Így lett a szolárium, a bobpálya és a bolhacirkusz. A legtöbbet azonban azzal a kemény, protestáló dalommal szereztem, hogy *„Inkább legyek rongyos, szegény, de a hitem legyen kemény, inkább legyek csóró disznó, a törzshelyem csábos diszkó, inkább legyek irtózatos, de a sérőm káprázatos”*. Ebből építettem kínai teaházamat és vízirevüm delfináriumát.

— S akkor jött a legnagyobb siker, a *Bethlen, a nagyfejedelem* című rock-oratórium. Abból mit építtetett?

— Pontosítanom kell, előbb még volt egy pop-kantátám *„Minden ember szentség — az hétszentség”* címmel. Ez is hozott valamit a konyhámra. Ekkor sikerült kibérelnem hét fővárosi illemhelyet. Csak aztán jött a már említett rockoratórium. Ez olyan volt, mint egy földcsuszamlás. Egy nemzetnek adtam vissza vele az önbecsülését, egy népet sikerült a fejéről a talpára állítanom. S mindezek mellett a jogdíjakból csinálhattam egy békaember-oázist, egy testépítőszalont és egy sárkányrepülő-klubot.

— Gratulálok, kedves Sörényi Álmos! Mit tart élete legnagyobb eredményének?

— Azt, hogy sikerült megőriznem a hitemet. Abban, hogy lesz még nekem szabadidő-központom. S lett!

Búcsúzóul, dühösen mondtam egy cifrát, amit felvettek videóra, majd egy csinos hölgy átadta a kazettát. Nem ingyen. Száz forintért.

— Üzlet az üzlet — mondta Sörényi Álmos és elvonult. Gyaloghintón vitték a sportkocsijához. Hallottam, amint legújabb számát dudorássza: *„Szakadt srácok, a ti ügyetek az én ügyem, konok fejetek az én fejem, mindig köztetek a helyem...”*

Majláth László

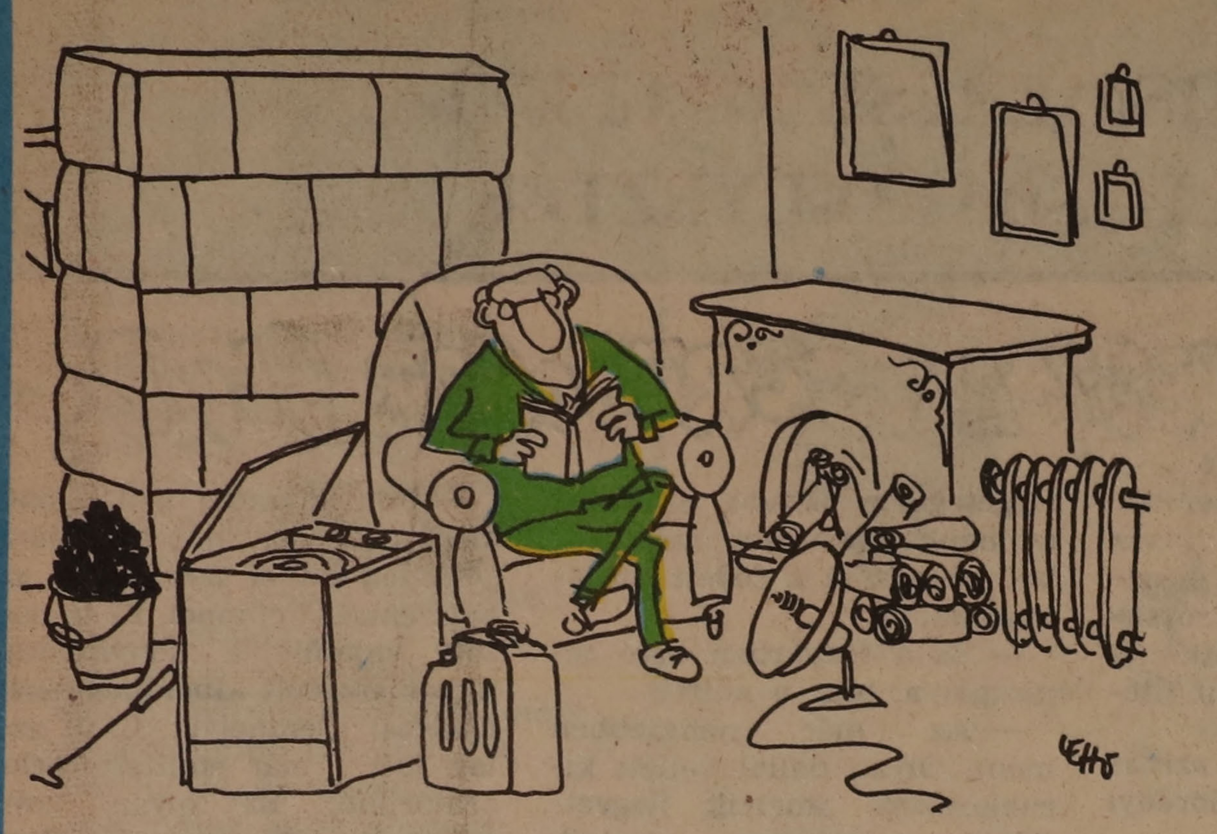

– A gyerekeidet ma otthon hagyhattad volna.

TÜZELŐELOSZTÁS

Lehoczki István:

– Nem izgatom magam, valami majd csak lesz...

– Keményen eddzük hozzá magunkat.

Mikes György:

Megcsináltatom a fogaimat, hátha vacognom kell...

Peterdi Pál:

Megbírálom a postát. Utána biztos, hogy jól befűtenek nekem.

Trunkó Barnabás:

Már felkészültem. Vettem egy láda sört.

Hegedűs István:

– Kimegyek tőzegért a lápra.

LUDAS FÓRUM

Bozó István (1126 Németvölgyi út 20.) budapesti olvasónk kérdezi:

ÖNÖK HOGYAN KÉSZÜLNEK FEL A TÉLRE?

Krenner István:

– Hét végén beállunk a családdal egy kicsit bányászni.

Galambos Szilveszter:

Először is veszek egy korcsolyát, amivel a műjégpályán nyolcasok helyett félkilenceseket írok a jégre.

Münz András:

Kibérelek egy Tüzép-telepet és eltüzelem a kerítést.

Sajdik Ferenc:

– Befőttek elrakásával.

Fülöp György:

– A csúszós utak miatt már beszereztem két masszív mankót.

Radványi Barna:

Ahogy én a gazdasági helyzetet ismerem, nem is biztos, hogy telik nekünk az idén télre.

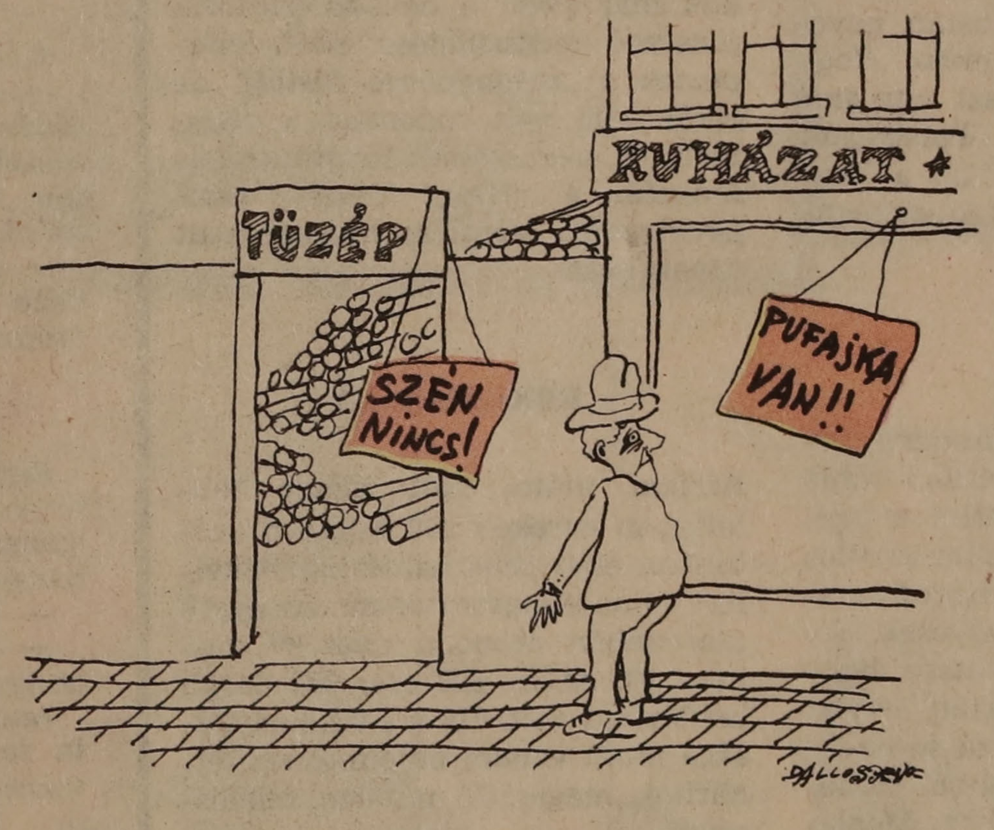
Földi Iván:

Az idén is lesz? Jó, hogy szóltak: már írom is össze, hogy mit lehet majd ráfogni.

Szilágyi György:

Nem ért váratlanul a banális kérdés,
így hát a válasszal hamar elkészültem:
nemcsak a télre, de rosszabb dolgokra is,
lélekben már régen, nagyon felkészültem...

Dallos Jenő:

– Ahogy lehet.

Balázs-Piri Balázs:

– Kérek öt mázsa széntablettát.

Árkus József:

Állandóan figyelem a genfi hőmérsékletet.

Föld S. Péter:

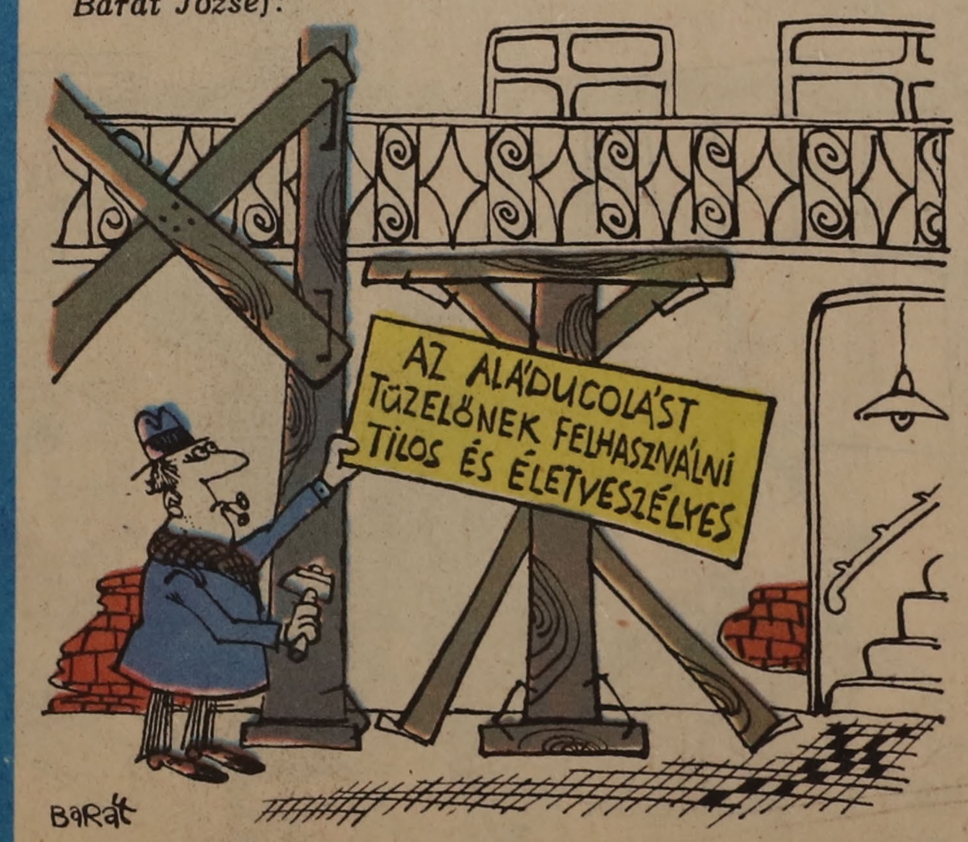
Megkérem Oláh István hadseregtábornokot, hogy fokozza le Tél tábornokot őrmesterré.

Brenner György:

– Poszterrel.

Barát József:

– Bölcs előrelátással.

TOVÁBBÁ...

Szarvas János (Eger, Csiky Sándor u. 7.) a következő súlyos kérdéssel vágott mellbe: *„Önök szerint mi jelenti a legnagyobb veszélyt a természetre?"*

Természetesen a természet. Az emberi természet.

Tuboly Lajos, a XXII. kerületből azt kérdezi, hogy szerintünk *milyen téma nevezhető örökzöldnek?*

Örökzöldnek neveznénk minden olyan témát, amely olyan régi és elcsépelt, hogy az ember már a hallatán is örökzölddé válik és felfut a falra, akár a repkény. Ha már itt tartunk: a repkény reneszánszát éli nálunk. Az illetékesek „zöld vakolatnak" nevezik és azt magyarázzák, hogy a repkény annyi oxigént ad, amennyi nincs is a világon. Szerintünk van még ennél is fontosabb erénye. Nem engedi összedőlni a házat.

Ifj. Fegyverneki Ferenc (Bp. Alig u. 8.) kérdése: *„Tavaly burgonyahiány volt, az idén piros paprika nincs, hogy fog így összejönni a sokat emlegetett paprikás krumpli?"*

Ne essünk pánikba. Kis hazánk fordulatos történelme során nagyobb kríziseket is átvészelt már. Ha nem jön össze, hát nem jön össze. Kiesszük belőle a kolbászt és kész.

Rissdörfer Mariann kérdése: *„Mi a véleményük a női birkózásról?"*

Provokatív kérdésekre két okból nem válaszolunk: 1. elvből. 2. önfenntartási ösztönből. Még mit nem? Hogy betoppanjon egy csupaizom női birkózó, becsavarjon a szőnyegbe és eladjon az Ecserin? Viszont amúgy befelé kuncogunk magunkban. Ugyanis évtizedes tapasztalatunk, hogy egy nővel megbirkózni a legkeservesebb dolog a világon. És nem árt, ha ezt végre a nők is megtanulják. Másrészt viszont állítjuk, hogy egy édes pici, nefelejcskék fülbevaló, fodros salátafülben — fene fura látvány.

Gyenge Dániel, pilisborosjenői levelezőnk aktuális problémája: *„Jó-e az, hogy terjed a kábeltelevíziózás?"*

Attól tartunk, hogy ez a kérdés majd ismét két táborra szakítja az országot. A szembeálló felek egyike ezt írja a zászlajára: „Éljen a kábeltelevíziózás", a másik viszont: „Pusztuljon a kábeltelevíziózás" — iszonyatos látvány, szinte megoldhatatlan probléma. Mi viszont — szokásunk ellenére — most határozottan állást foglalunk és keményen kijelentjük: inkább a kábeltelevíziózás terjedjen, mint a vírusos influenza!

(peterdi)

A Hazafias Népfront cáfolata:

NEM IGAZ, HOGY AZ IDÉN KÉT TÉL KÖZÜL LEHET VÁLASZTANI

MAGÁN-AUKCIÓ

– Sztálin „összes", Elfújta a szél, Aczél ... de Tamás!

– Amióta ilyeneket festek, viszik a képeimet, mint a cukrot.

Ó, MESEBELI AFRIKA...

MEGFIGYELÉS

A folklór nem fertőtlenít.

TECHNIKA

Conakry. Borotválkozás előtt megnyomom a mosdó fölötti lámpa gombját. A lámpa nem gyullad meg, de előbújik mögüle egy gyík és szemrehányóan néz rám; úgy látszik, gombnyomásra működik.

MEGTORLÁS

A népi Angolában a történelmet is helyére teszik. Luanda köztereiről eltávolították a gyarmati múltra emlékeztető portugál szobrokat. A gőgös hódítók most megszeppenve, példás rendben állnak a történeti múzeum udvarán. Örülhetnek, hogy nem a rabszolgamúzeumba vitték őket.

KÁNAÁN

Harare külvárosában váratlanul megtorpan a felfedező kedvű magyar utazó. Továbbhaladó társa ingerülten szól vissza:

— Miért álltál meg?

— Mert Petőfivel végre mi is mondhatjuk, hogy itt megálljunk, mert itt van már a kánaán.

A kerület neve: New Canaan, vagyis Új Kánaán.

NAGY APUCI

A zimbabwei krokodilfarm büszkesége, a négy és fél mázsás Big Daddy (Nagy Apuci) lustán heverészik a vízparti homokon. Hogy mégsem ártalmatlan, azt egy humoros rajzú tábláról olvashatjuk le: „Aki szemetet dob be a krokodilhoz, azt megkérjük, hogy menjen be érte és hozza ki."

KÖZÖNY

A zimbabwei Oroszlánpark bejáratánál ugyancsak feltűnő tábla figyelmeztet: tilos kiszállni a gépkocsikból, sőt az ablakokat is tilos leereszteni, mert a szabadon csatangoló oroszlánok veszélyesek. Ezzel szemben azt tapasztaltam, hogy a sörényes jószágok lustán ásítoznak szerte a sziklákon, rá se hederítenek a nyitott ablakokból filmező, fényképező látogatókra. Meglehet, hogy egyszerűen csak unják őket, de az sincs kizárva, hogy tartják magukat a szigorú állategészségügyi előíráshoz, miszerint tilos a turisták fogyasztása.

VIKTÓRIA-VÍZESÉS

David Livingstone 130 éve fedezte fel a Viktória-vízesést, amely akkortájt már körülbelül 150 millió éves lehetett. Az afrikai őslakók már jóval a névadó Viktória királynő megszületése előtt felfedezték a „mennydörgő füstöt", de erről nem vett tudomást a világ, mert ők nem voltak hivatásos felfedezők. A vízesés létezése csak Livingstone jelentése nyomán vált hivatalossá.

REKLAMÁCIÓ

Afrikai utam előtt kilenc tablettában kereken 900 milliárd acetonban elölt tífuszbaktériumot kellett volna elfogyasztanom. Az egyik tablettában azonban csak 99 milliárd 999 millió 999 ezer 997 darab baktérium volt. Ha a meó hanyagsága miatt valami bajom esnék, elhárítok magamtól minden felelősséget.

Bőcz Sándor

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj és a feleség összevesztek. Mikor a férj hazatért a munkájából egy cédulát talált az asztalon: „Az ebéd a szakácskönyvben a 215. oldalon, a vacsora ugyanott, a 317. oldalon!"

* * *

Két barát beszélget:

— Én megoldottam a tüzelőkérdést. Éjszakánként jól összebújok a feleségemmel és így nem fázom. Neked is ajánlom ezt a megoldást.

— Nagyon szívesen. Kérdezd meg a feleségedet, hogy mikor ér rá?

* * *

Egy vállalati igazgató felhívja telefonon egy másik igazgató ismerősét. Szomorú hangon szól a kagylóba:

— Halló, hogy vagy?

— Köszönöm, kitűnően — hangzik a válasz.

Igazgatónk meglepődve kapja fel fejét, majd szomorúan visszateszi a kagylót:

— Bocsánat, téves kapcsolás!

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Iparosnak adunk, hogy a te gyerekeid már úri gyerekek legyenek!

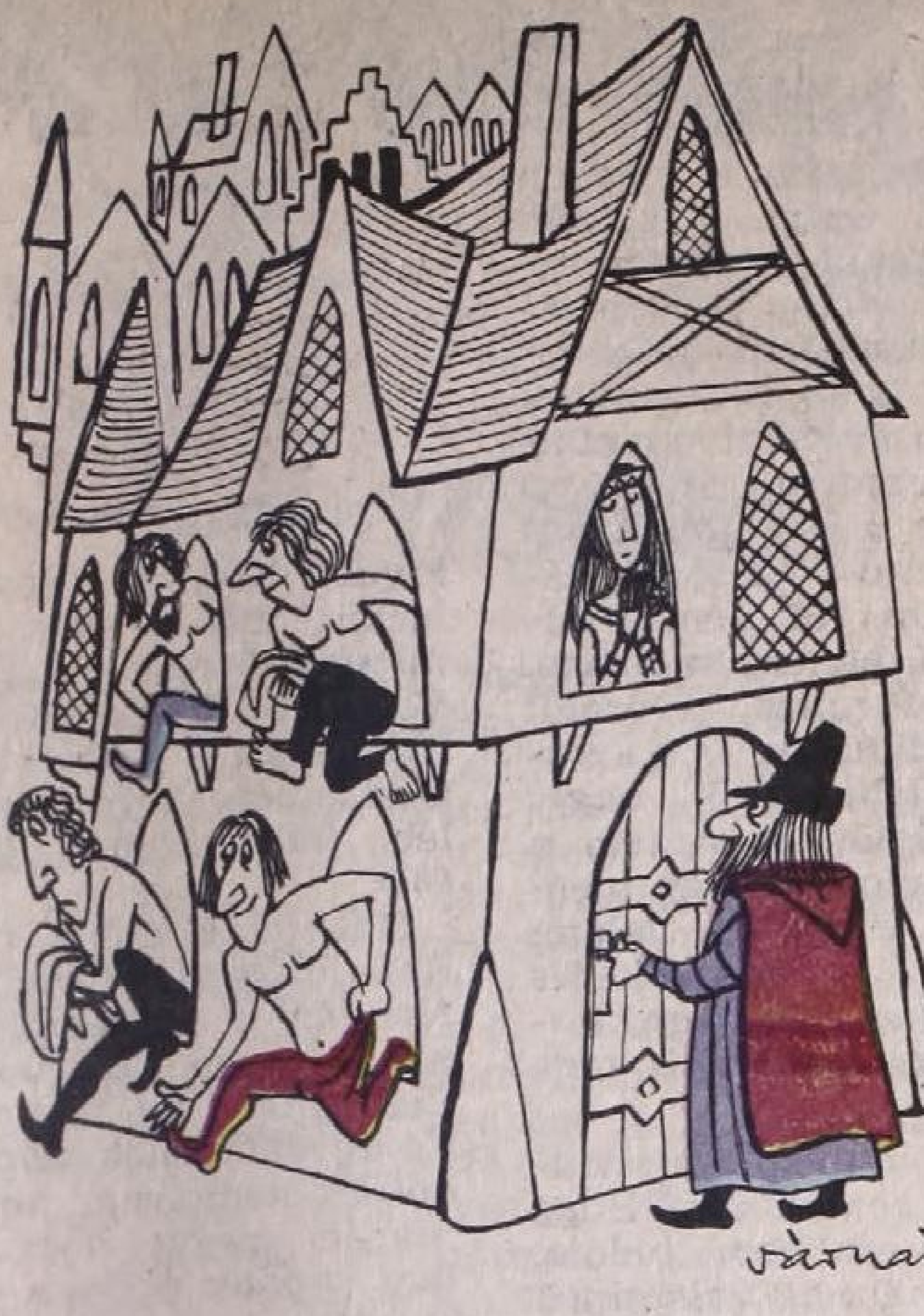
ÉV VÉGI MÉRLEG

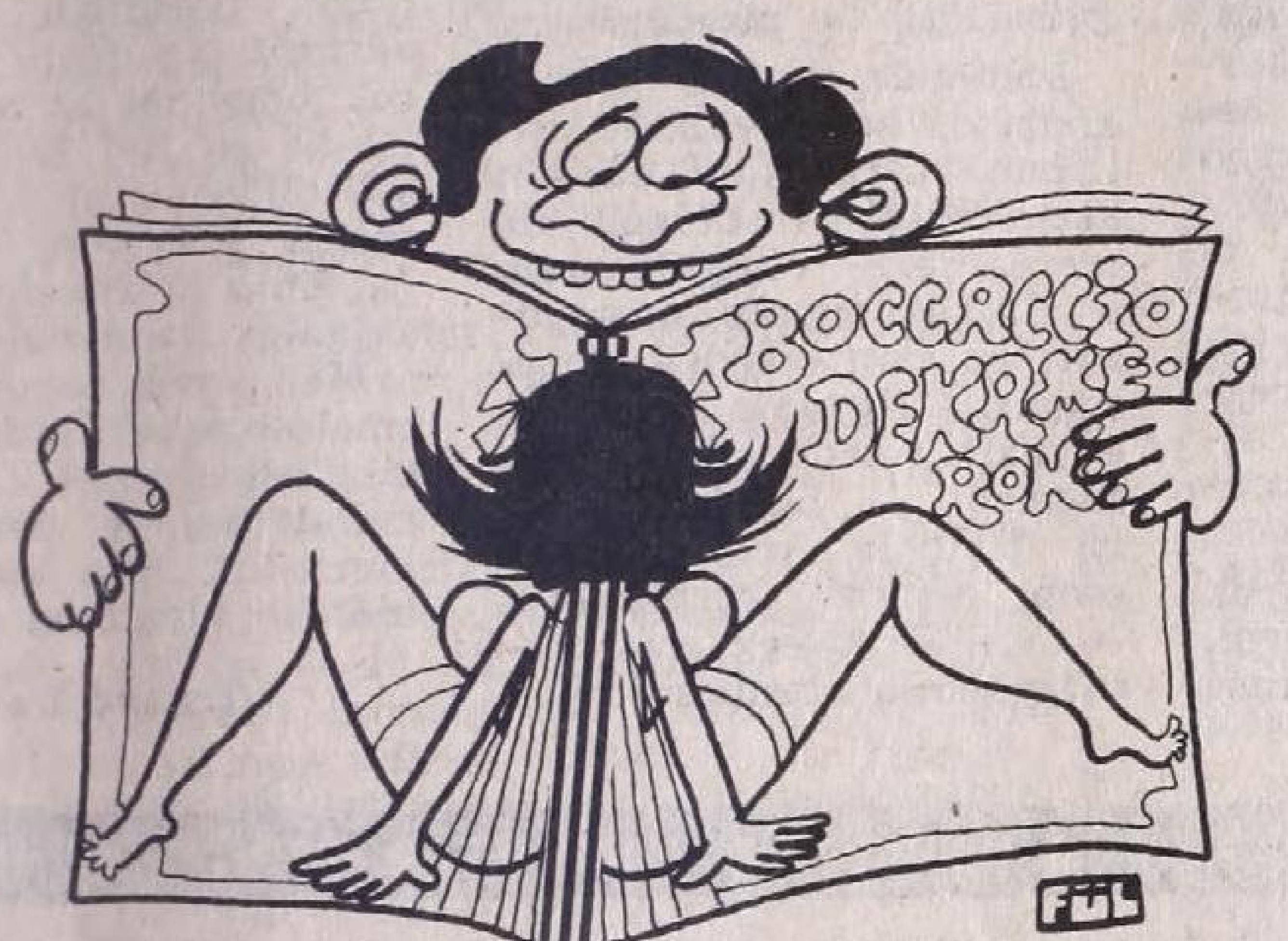
- Sajnos, sikeresek voltunk, s így nyereségelvonásban részesültünk.

BOCCACCIO

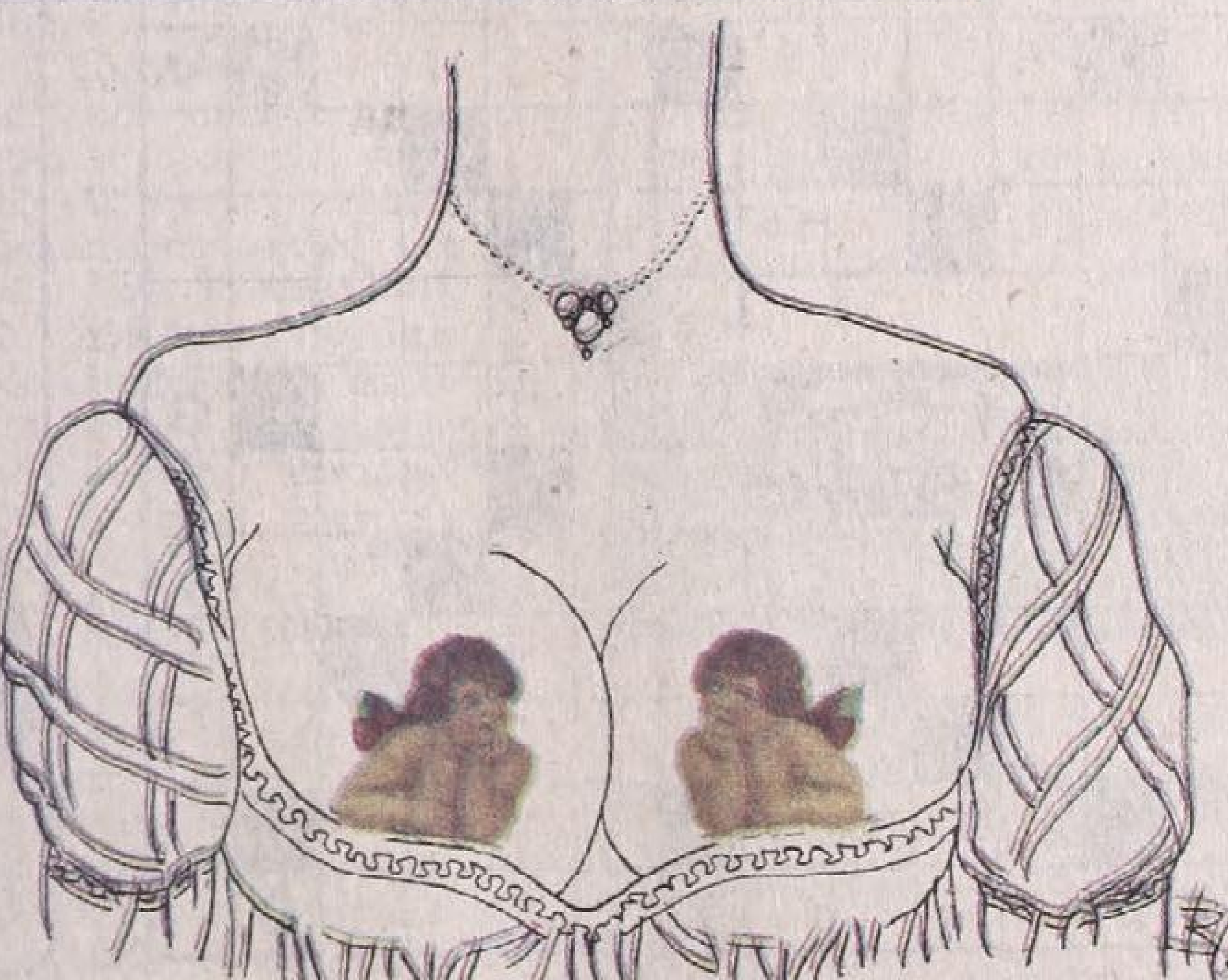
VÁRNAI, HEGEDŰS, FÜLÖP, DALLOS, BRENNER, SAJDIK, LEHOCZKI

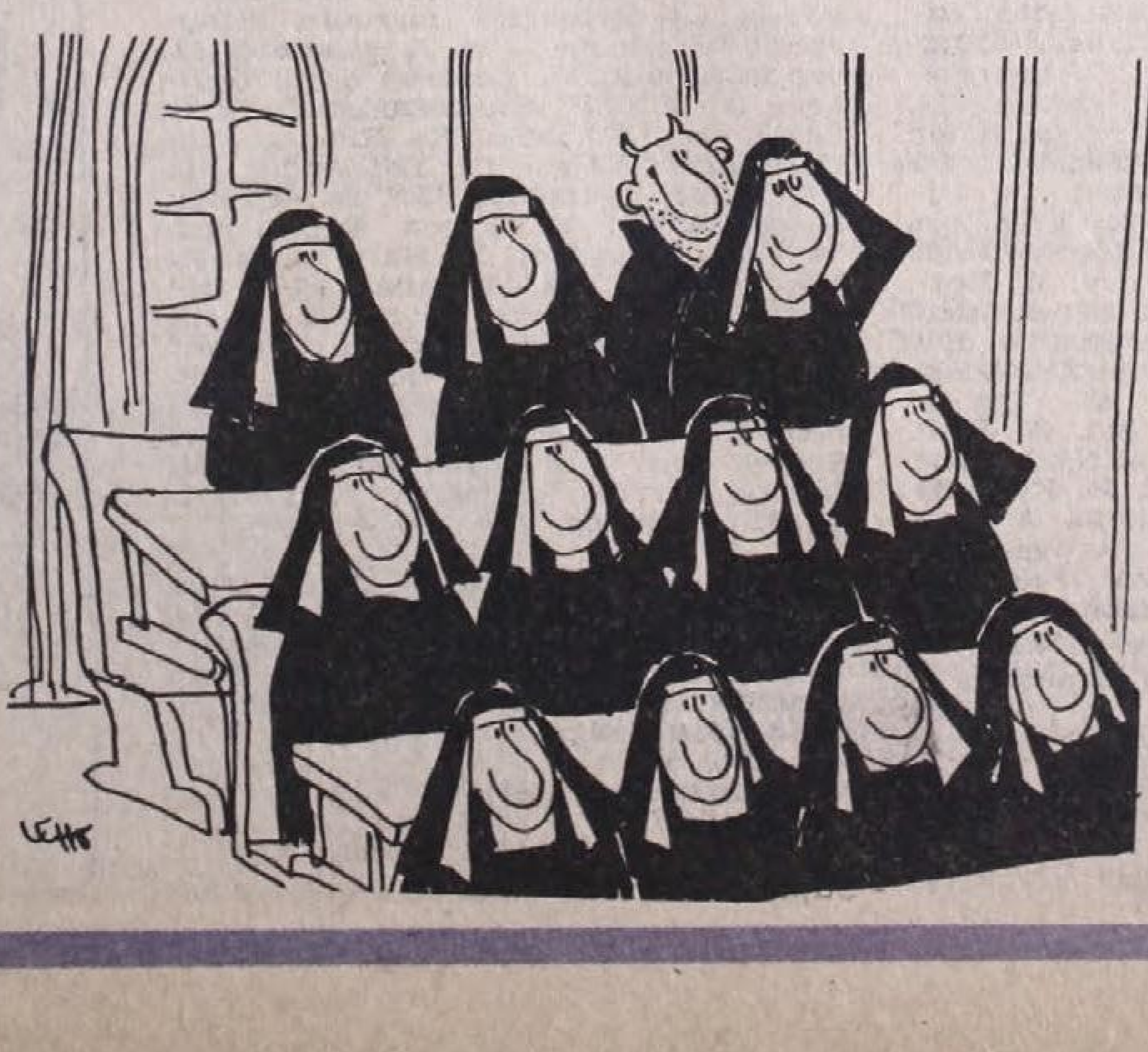

BOCCACCIO

Ludas Matyi HÁZTÁJI

ÖRDÖGE VAN

kollégánknak, Krenner Istvánnak: a beringeni (Belgium) karikatura-fesztiválon Lucifer-díjat nyert. Gratulálunk!

LUDAS FÓRUM LETKÉSEN

November 24-én, vasárnap, fél 5-kor műsoros Ludas Fórumot rendeznek Letkésen, a művelődési házban. Közreműködik Mikes György, Radványi Barna, Peterdi Pál, valamint Krenner István rajzolóművész.

VILMA NÉNI

– A Vitray a szépségverseny mintájára indíthatna egy jóságversenyt.

PIROSKA SZINDRÓMA

Nem tudom, ismerik-e Piroskát? Ne ijedjenek meg, kedves férfi olvasóim, és ne lapozzanak rémülten gáláns kalandjaik emlékkönyvében — nem arról a Piroskáról van szó.

Az új magyar üdítőital kapta a szent keresztségben a Piroska nevet. Piroska nem más, mint narancslészirup, amivel máris betörtünk a világpiacra. Hogy melyik relációban? Nos, a címkéről ezt is leolvashatják, ugyanis a felirat a magyaron kívül arab írásjeleket is tartalmaz. Szóval, narancsszörpöt exportálunk az arab országokba. Képzelem, hogy meglepődtek az arab narancsültetvényesek, amikor megpillantották a sarki közértjükben a magyar narancsszörpöt! Eddig nyilván még nem is sejtették, hogy van valahol Európa közepén egy kis ország, amely másodállásban narancsnagyhatalom is. Úgy kell nekik, most legalább majd komolyan vesznek bennünket, s talán még azt is megérjük, hogy az arab olajsejkek rémülten hívják össze az OPEC-et, ha megtudják, hogy az algyői olajbányászok kommunista műszakot tartottak.

De nem is erről akarok elmélkedni, hanem arról, hogy én szeretem a Piroskát. A srácaim is nagyon kedvelik, ezért a feleségem szorgalmasan vásárolja a — nyilván — exportból visszamaradt palackokat. Egy üveg 35 forint, ez rá is van nyomtatva a címkére (magyarul).

Hanem a legutóbbi palackon furcsa változást tapasztaltam. No, nem a minőségben, hanem az árban. A 35 forintos feliratot ugyanis áthúzták, és golyóstollal fölébe írták, hogy: 39,70. Rögtön elővettem a reggeli lapokat, hogy megnézzem: történt-e valami központi árintézkedés szörpügyben, de nem történt. Vagy legalábbis nem írtak róla.

Akkor nyilván begyűrűzött — gondoltam. Hogy micsoda, azt nem tudom, de általában, ha valaminek felmegy az ára, akkor az azért van, mert valami begyűrűzött, de piszokul ám.

Már-már arra is gyanakodtam, hogy valami stikában végrehajtott burkolt áremeléssel van dolgom, de szerencsére végigolvastam a címkét, amely meggyőzött az árintézkedés jogosságáról. Ugyanis a címke eligazít a szörp tulajddonságairól és beltartalmáról is. Nyilván meglepődnek ezen, hiszen kérdezhetik —, mi lehet egy narancsszörpben a narancsszörpön kívül? Nos, a Piroskában igenis, más is van. Hogy micsoda? Idézem: *„Ref %: 59,5”*. Az áremeléssel egyidőben ezt a feliratot is áthúzták, és golyóstollal fölébe írták, hogy: *„Ref %: 66,5”*.

Hát itt a dolog nyitja! Nem árdrágítás történt, sőt! Nyilván a fogyasztói igényeket szem előtt tartva a Ref %-ot 7-tel felemelték. És ugyebár önök sem gondolják komolyan, hogy ez ingyen megy; hogy csak úgy kapnak potyára 7 Ref %-ot!

Meg kell mondanom, hogy pártatlan vagyok, ugyanis fogalmam sincs arról, hogy mi az a Ref %. De az én Ref %-omon ne spóroljon senki! Nekem megér 4,50-et az a 7 Ref %! Én a gyerekeimtől nem sajnálok semmit.

Még a mai napon fizetésemelést kérek a főnökömtől, hiszen neki is észre kellett vennie, hogy munkám Ref %-a az utóbbi időben jelentősen javult.

Trunkó Barnabás

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

Keresnek: 1920 előtti magyar képes levelezőlapokat, dedikált könyveket; — Egy kiskerekű használt Romet motorkerékpárt; — Kádár Géza: Rádió- és televíziókészülékek című könyvét vagy az Elektronika sorozatban megjelent Gyurkovics Attila: AT 848, AT 1848 tévéjavítása című könyvét; — Orkánból készült, műszörmével bélelt, kézben vihető gyermekhordozót; — A Közúti közlekedés kézikönyve 2. kötetét; — Boris Vian: Tajtékos napok és Italo Calvino: Kozmikomédia c. művét; — Spaniel kutyakölyköt, kedvező áron; — két hörcsögnek való, legalább 25 literes akváriumot, feleslegessé vált iparművészeti tárgyakat, kisebb méretű pálmákat vagy bármiféle szobanövényt; — A Szabadság 1955—56-os évfolyamait és a Lobogó 1961—69-es évfolyamait, példányonként is; — Hegedű-kottatartó állványt; — Műszempillát (alsó és felső szemhéjra), felhelyező ragasztóval; — Ruhaneműt gyermekeknek, hathónapostól 14 évesig, vagy használt bútort vagy varrógépet; — Levelezőpartnert keres két algériai diák, barátság, utazás, természet, sport, olvasás témákban, angol, francia, német és arab nyelven.

Kínálnak: Jó állapotban levő gyermekruhákat, cipőket, csizmákat, leánykaruhákat 8—10—12 évesek részére. Kisméretű női kosztümöket, kabátokat, közepes méretű férfikabátokat, öltönyöket. Összecsukható gyermekkocsit, bébifürdőkádat, pólyázómatracot, cumisüveg melegítőt, rácsos gyermekágyat; — Egy törzskönyvezett, 8 hónapos kan németjuhász kutyát; — 10 db. Lokomotív GT nagylemezt; — Eredeti csomagolású „Aranyerdő" gigantposztert; — Egy szürke, kézzel kötött kismellényt 4—5 éves kisgyermeknek és egy pingvinmintájú kézzel kötött pulóvert 6—7 éves gyerek részére; —

Cserélnek: Charlotte Brontë: Shirley és Déry Tibor: A befejezetlen mondat című művét, Gerald Durell: Madarak, vadak, rokonok, O. Danek: A király nem visel sisakot című könyvéért; — Öt darab nagyméretű betonlépcsőt két darab futómacskára, amelynek hiányozhat a motorja vagy bármi más építőanyagra; — 11—12 éves gyerekek által kinőtt orkándzsekiket, orkánnadrágokat, két komplett orkánöltönyt, kötött, téli fiúsapkákat, garbókat, cipőket 1945 előtti telefonkönyvekért, kalendáriumokért, cserkészeti kiadványokért, katonai szakkönyvekért, szabályzatokért; — 1926-os svéd Halda írógépet jó állapotban levő Hermes-Baby írógépért; — Az Elfújta a szél-t vagy az Élet és Tudomány 1974—78-as számait háború előtti Színházi Magazinokért; — Az IM 1979-es és a Világ Ifjúsága 1980-as teljes évfolyamait és a Füles 1982—85-ös hiányos évfolyamait a Galaktika sorozat 3—12 és 16, a Robur sorozat 1—6 számaiért vagy a Kozmosz fantasztikus sorozat 1977-ig megjelent köteteiért; — Egy üzemképes Niagara szivattyút, egy 3,5 kilowattos villanymotort, egy kézihajtású állványos fúrógépet, állványos könyvespolcokat, régi asztalt, virágtartót 1900 előtti kiadású könyvekért, lexikonokért (ezek lehetnek későbbiek is), 1945 előtti bélyegekért, levelezőlapokért, levélborítékokért.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 15 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

KÖSZÖNET

A Ludas Matyi bolhapiacán a Mai Magazin néhány régebbi példányát kerestem. A kérdéses lapszámokat a Népszava Lap- és Könyvkiadó címemre napok alatt megküldte. Köszönet a segítségért!

Peller Imre
Nyíregyháza

KRISZTINA KRIMI

Október 25. péntek: telefonszerelő tűnt fel a házunkban, a lépcsőházban tevékenykedett. Estére a házban levő öt telefon közül kettő használhatatlan.

Október 28. hétfő: Bejelentések hatására újabb szerelő érkezett a házba. Eredmény: most már négy telefon lett körbekapcsolva, egy telefon továbbra is használhatatlan.

Október 30. szerda: Újabb szerelés, most már két telefon jó! A többi készüléken nem lehet beszélni; csöng, de ha felveszik, kattog, vonalat nem ad.

November 4-én, amikor levelemet írom, a helyzet változatlan. Többször hívtam a Krisztina központ hibaügyeletét, még azzal is próbáltam hatni rájuk, hogy a férjem szülészorvos, bármikor hívhatják — azaz, csak hívhatnák... Ez az indok sem hatott, sőt egy alkalommal még ki is oktatott valaki, hogy milyenek az orvosok...

Miközben levelem írom, újabb mester dolgozik a vonalon. Egy órán keresztül próbált beszólni a központba, de a kollégái nem vették fel a telefont.

Kiderült, valamilyen földelés hiányzott. Most már van földelés, csupán telefonálni nem lehet. A szerelő azzal biztat, hogy az új Krisztina központ átadásakor, az átállásnál minden kezdődik elölről.

Eszembe jutott, hogy a francia posta 23 millió telefont állított át egyetlen másodperc alatt, úgy, hogy közben még a beszélgetések sem szakadtak meg.

Bölcs Marietta
360-211
(új szám: 753-909)

TÜCSÖK és BOGÁR

kísérje el a szurkolókat, fékentartás, ellenőrzés céljából. Az angol szurkolók a külföldi mérkőzések előtt kevéssel, majd a találkozó lefújása után azonnal hagyják el a mérkőzés színhelyét.

Szóval úgy jöjjenek, mintha mennének!

(A Kelet-Magyarországban lelte Dely Péter, tiszalöki olvasónk)

● FELSŐFOKÚ VÉGZETTSÉGGEL, számítástechnikai szakember jövedelem kiegészítésként kát keres. „Nem műszaki EXP 196832" jeligére a szerkesztőségbe.

Futtatás céljából?!

(Az Expresszből ollózta Takács Péter, szombathelyi olvasónk)

Éjjel-nappali hajózással, a kormánynál egymást hatóránként váltva előbb *Afrika* partjait előzték meg, majd *Szardínia* és a *Baleári-*

Pedig a partok pokoli gyorsak és küzdőszellemük is példás!

(Beküldte Kangyal Tiborné)

18. Mi következik abból, hogy „A DNS, a genetika, a génsebészet, a hibridkukorica szintén tipikusan informatikai problémakör, és már ma is lényeges összetevői népgazdaságunknak, életszínvonalunknak, külkereskedelmünknek."

18. Csak az, hogy a komplex információ-deformáció interdiszciplinaritását sikerült a koncepciók és diszciplínák nem disztingvált diffúziójával a konfúzió nemzetközi élvonalának szintjére fokozni. És mindezt kizárólag hazai eszközökkel, importból származó differenciálás és integrálás nélkül, kizárólag informatikával. Az ilyen tudományos világ-

Jó kérdésre jó feleletet! Most már legalább tisztán látunk!

(A Számítógép magazinból merítette Bálint Imre)

Tetszik érteni: fokozott — vagyis a csendnél csendesebb csendet...

(A ceglédi művelődési házban fotózta Cs. Csala Károly)

Törvényjavaslat az 1994. évi költségvetés végrehajtásáról

Előrelátás!

(A Dunántúli Naplóban bukkant rá Balázs Péter, pécsi olvasónk)

EGY KIS MELLÉKES

A XIX. Hullay Jenő u. 2. szám alatti ABC-áruházban vásároltam, s fizetéskor a pénztárgép a levelemhez mellékelt blokkot adta ki:

029.70
011.20
001.40
———
052.30

Lám, korunkban nemcsak a legújabb típusú számítógépek képesek gondolkodni, hanem a fenti üzlet mechanikus pénztárgépe is. Nem tudom elképzelni, hogy a gép hol és hogyan használja föl az így szerzett mellékjövedelmet. (A tévedésből egyébként nem származott károm, mert a boltban visszafizették a 10 forint különbözetet.)

Kalmár Péter
Budapest

SZERVIZBEN

című rejtvényünk megfejtése:

— A benzin rendben van, uram, de minden mást ki kell cserélni!

200—200 forintot nyert:

Molnár Jánosné, Gyöngyössolymos, Lenin út 11., 3231

Katona Tibor, Pápakovácsi, Szociális Otthon, 8596

Gyökér Mihály, Budapest, Kórház u. 9. 1033

A nyereményeket postán küldjük el.

A KÖVETKEZŐ SZÁMUNKBAN KEZDŐDIK

A LUDAS MATYI ÉS A COOPTOURIST

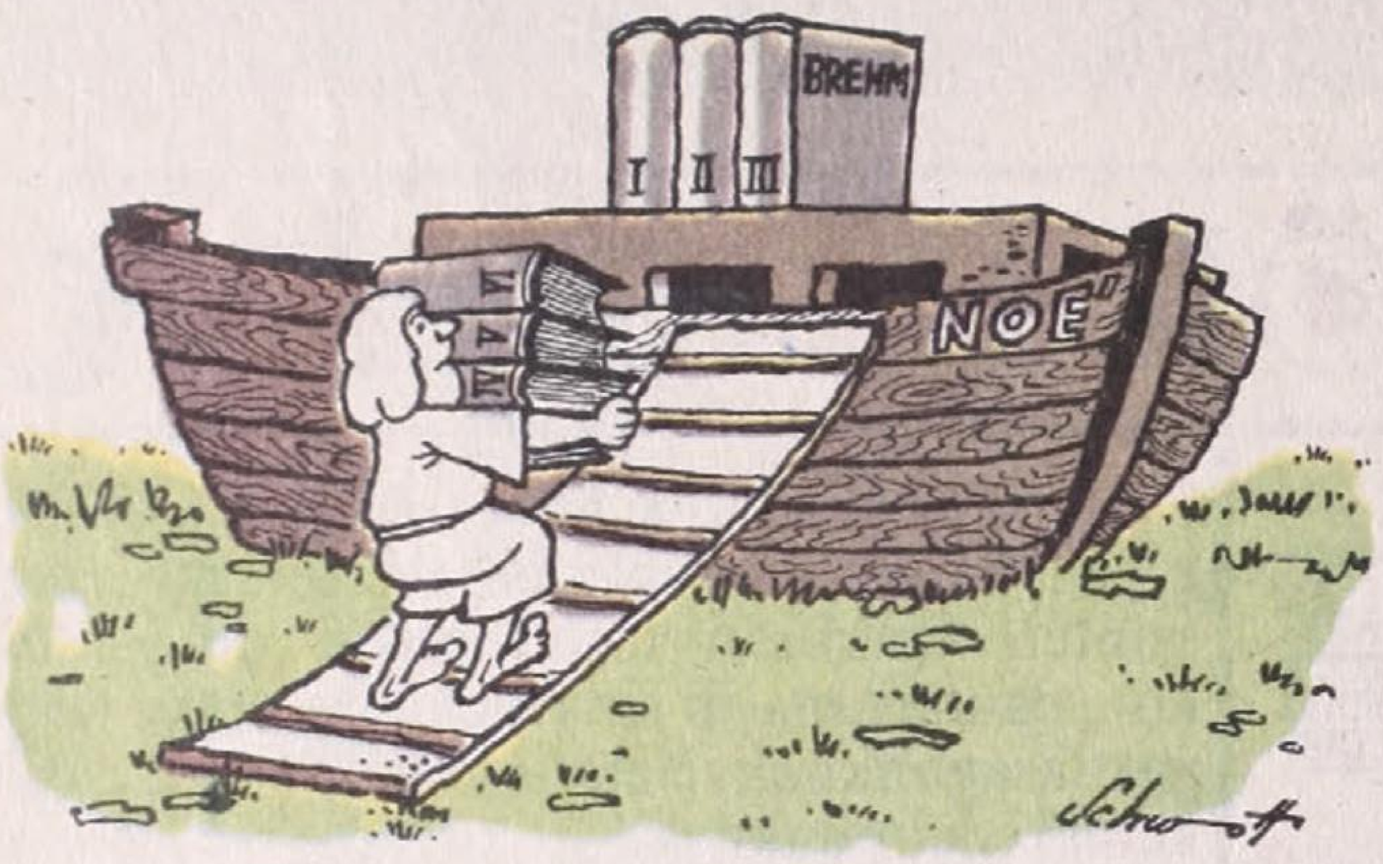
50 EZER FORINTOS KÖZÖS REJTVÉNYPÁLYÁZATA:

LEGYEN ÖN IS LUDAS-UTAS!

Akárcsak korábban, a Ludas olvasói számára ez az év sem múlhat el rejtvénypályázat nélkül. Mindenhol jó, de a legjobb útközben, állítja egy néhány évvel ezelőtti sláger, s ezt a bölcsességet megfogadva határoztunk úgy, hogy a Cooptourist utazási irodával közösen háromfordulós rejtvénypályázattal tesszük próbára olvasóink játékos kedvét.

A rejtvény maga egyelőre meglepetés, most csak annyit árulunk el, hogy a szerencsés megfejtők között összesen ötvenezer forint értékben sorsolunk ki a Cooptourist 1986-os útjaira beváltható utazási utalványokat.

Reméljük, utazást kedvelő rejtvényfejtőinknek nem kell kétszer mondanunk: Legyen Ön is Ludas-utas!

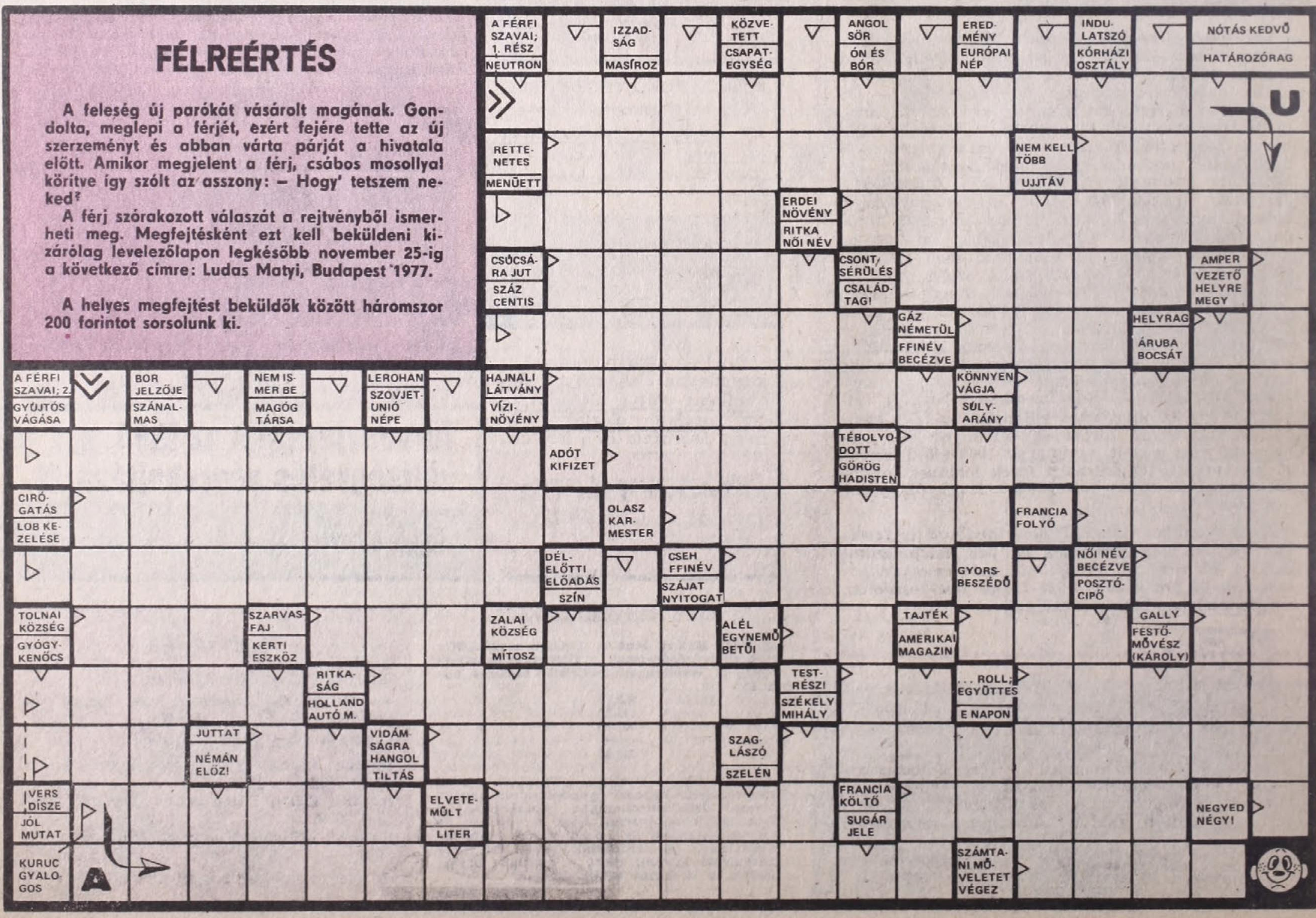
EGYSZERŰSÍTÉS

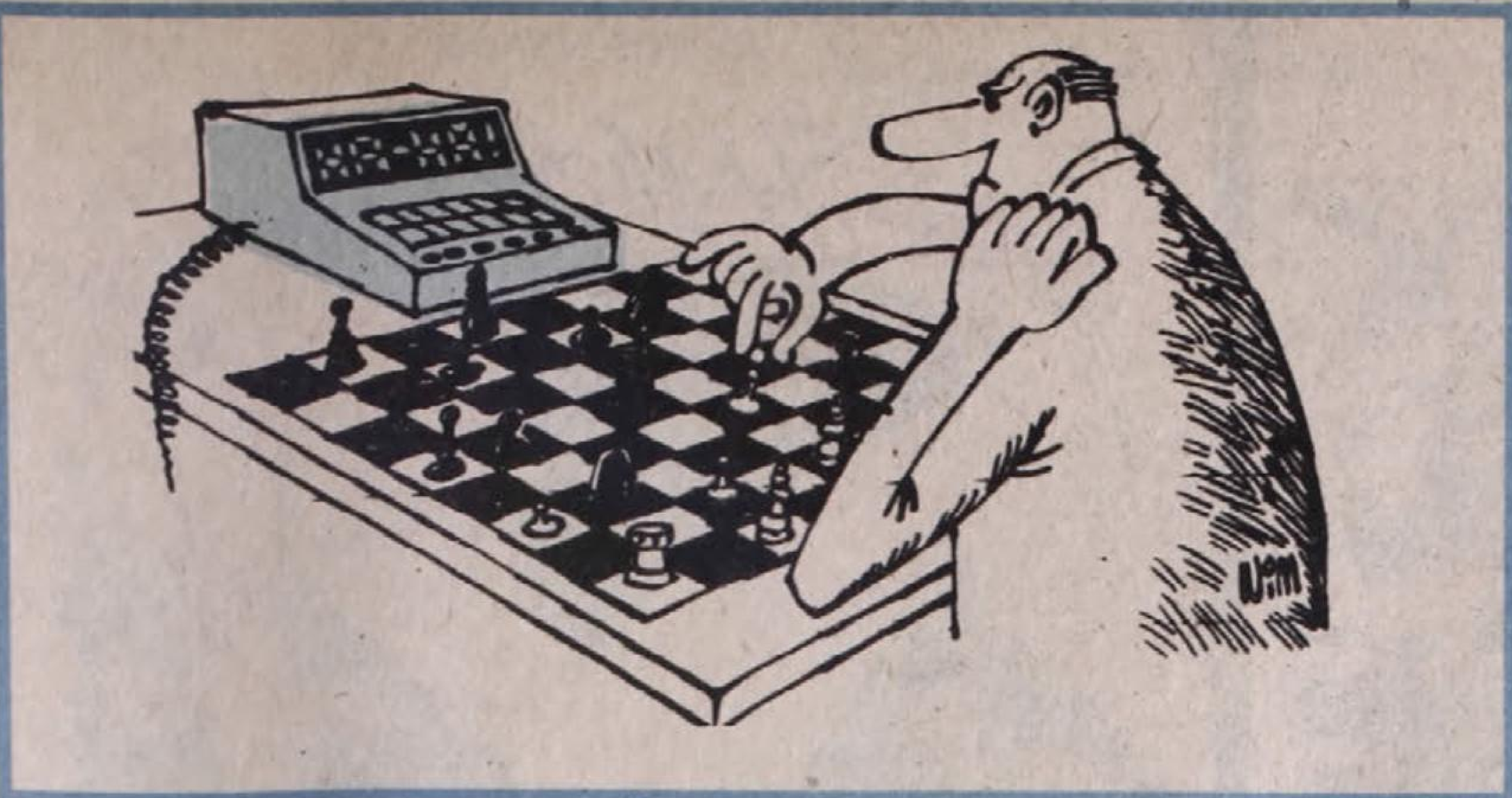
FÉLREÉRTÉS

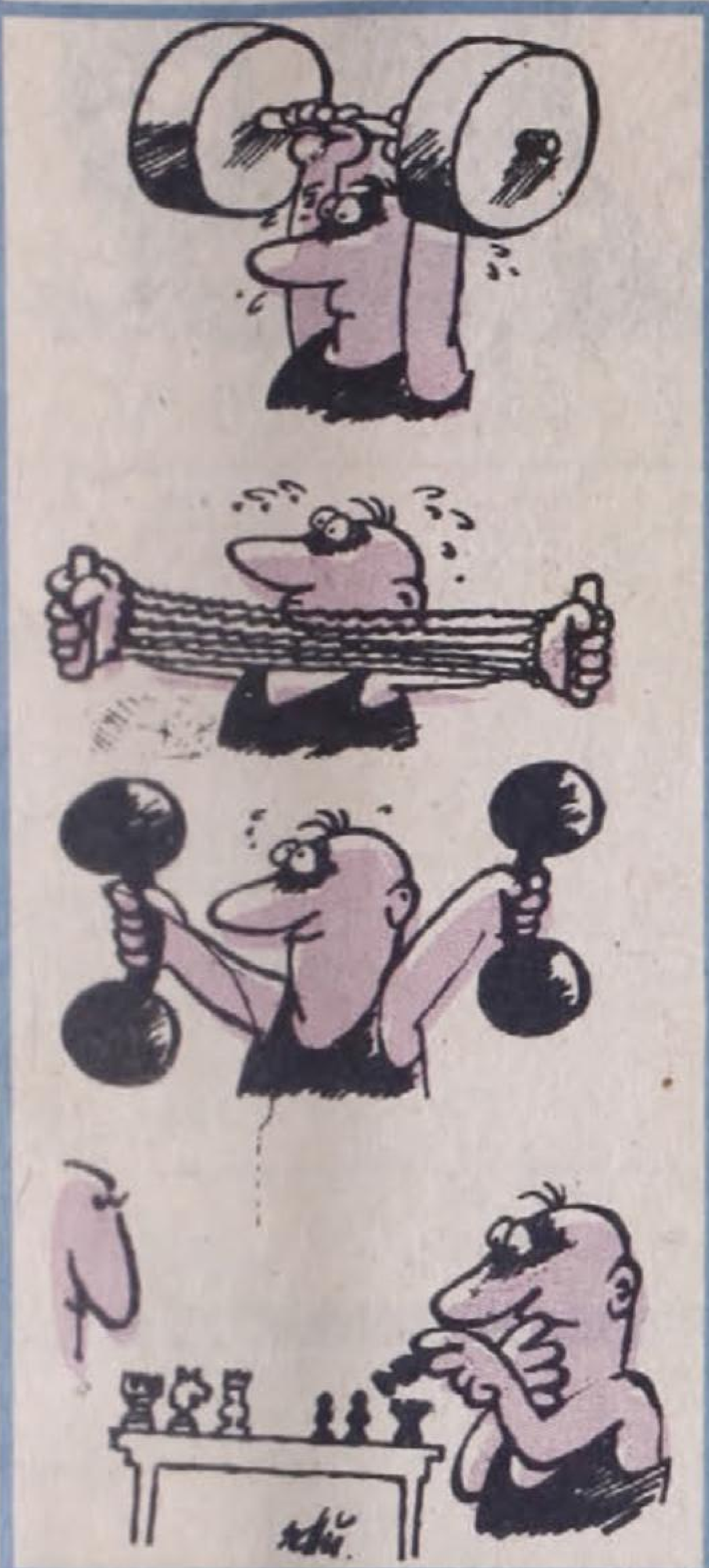
A feleség új parókát vásárolt magának. Gondolta, meglepi a férjét, ezért fejére tette az új szerzeményt és abban várta párját a hivatala előtt. Amikor megjelent a férj, csábos mosollyal körítve így szólt az asszony: – Hogy' tetszem neked?

A férj szórakozott válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 25-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

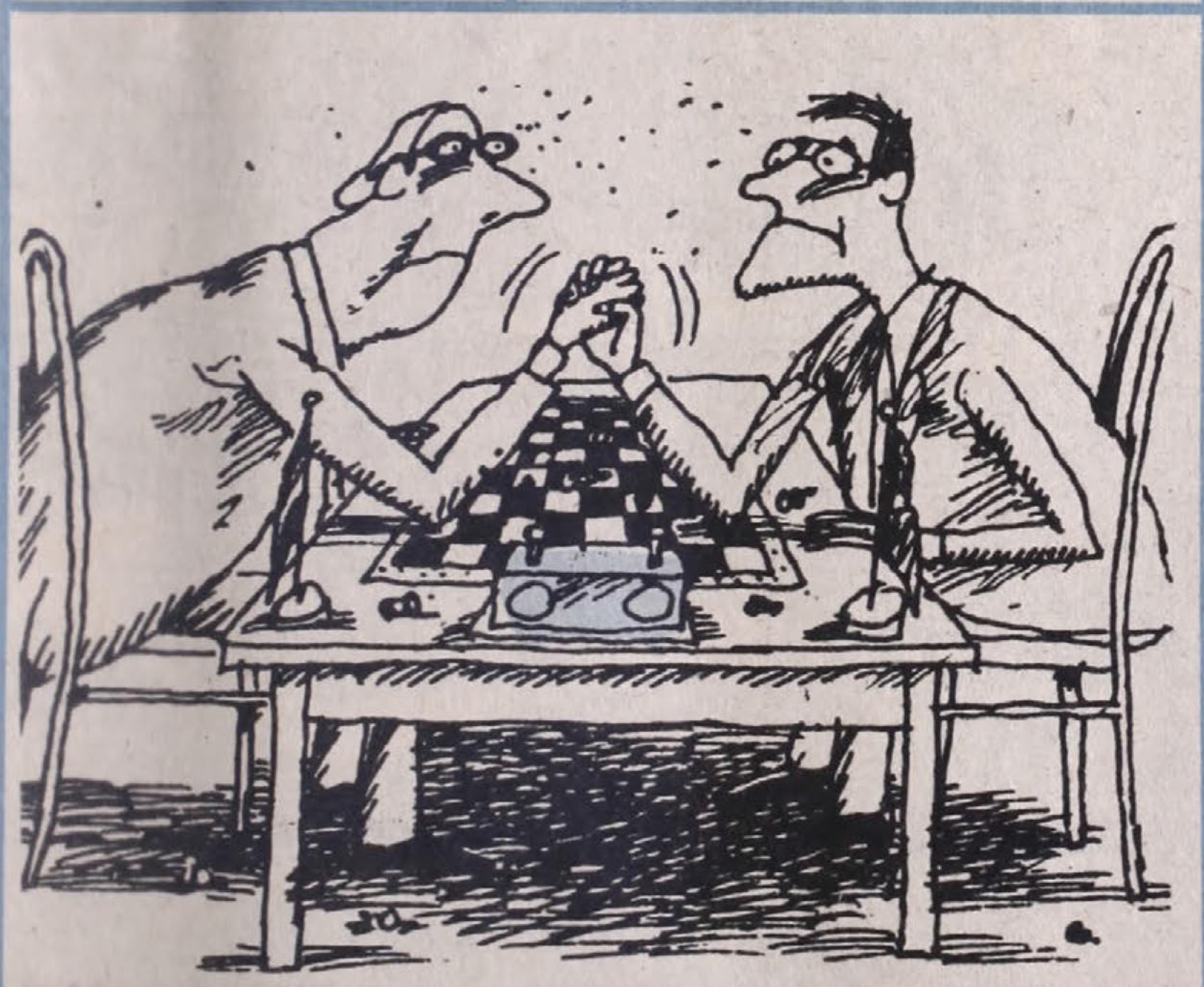

IMPORT HUMOR

SAKKOZÓK

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

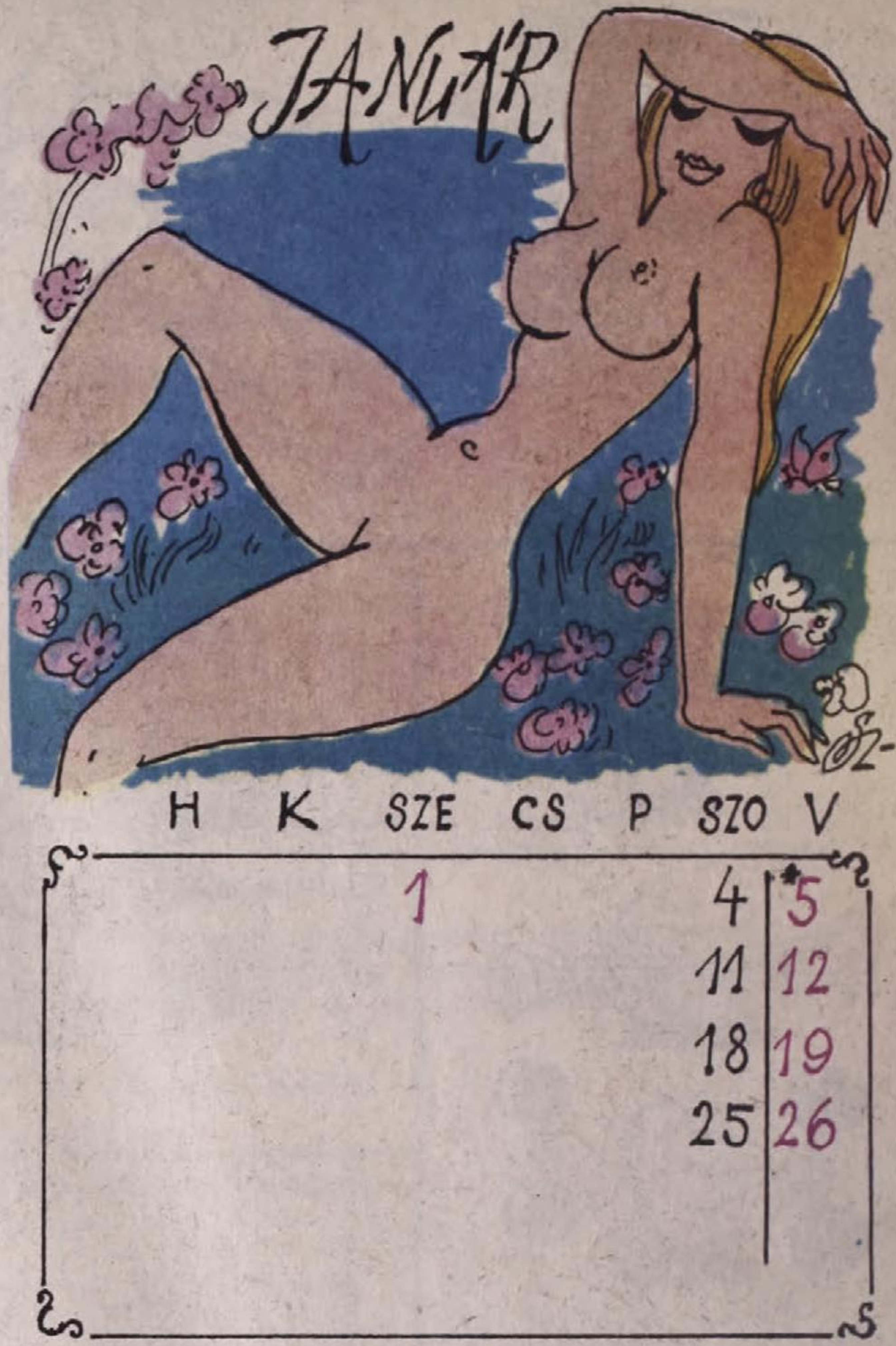
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-47
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

1986 – NEMZETKÖZI BÉKEÉV

IDEÁLIS NAPTÁR

Csak munkaszünetet mutat.

ÚJ LILIOMOS BÉLYEGSOROZAT

ÓVINTÉZKEDÉS A LELÁTÓN

A KÖNYVKIADÁS SZENZÁCIÓJA

A radírozható regény.

PLAKÁTOK A JÁRMŰVEKEN

